

naš čas

Titovo Velenje, 26. januarja 1989
številka 3 (959), cena 1.500 dinarjev

IZ VSEBINE:

3. Prvi v občini
5. Bo lovec odgovarjal?
8. Znova na cesti
12. Res samo videotehnika prazni kinomatografe?

in club

Seja predsedstva OKS Velenje

Volitve, krajevni tajniki, neučinkovitost organov

Znano je, da bo sredi maja potekel mandat zveznemu predsedstvu, med njimi tudi slovenskemu predstavniku v njem. V občini Velenje smo lani oktobra evidentirali 27 po našem mnenju dovolj sposobnih občanov, ki bi lahko to dolžnost dobro opravljali, v vsej Sloveniji pa so skupaj evidentirali 73 možnih kandidatov. Od tega jih je šest pristalo na nadaljnji kandidacijski postopek. Naj spomnimo, da sta med temi šestimi možnimi kandidati tudi dva — Mariko Bulc in naš stanovski kolega in rojak Vinko Vasle, ki sta dobila glasove tudi v občini. Ob upoštevanju sedanjih gospodarskih in političnih razmer je takšen kadrovski postopek izjemno odgovorna naloga, zato se ga je treba tako tudi lotiti, saj konec koncev prav dogodki zadnjega časa kažejo, kako

pomembno je, kakšni ljudje sedijo v tem telesu. Zato so se na seji OK SZDL prejšnji teden dogovorili, da se bodo člani nemudoma povezali z vodstvi v krajevnih skupnostih, da bi kar najbolj pripravili temeljne kandidacijske konference. Na njih naj bi spregovorili še o drugih aktualnih nalogah sedanjega časa, da bi tako kar najbolj umno izkoristili čas. Sprejeli so rokovnik za izvedbo postopkov za izvolitev člana predsedstva.

Ta predvideva, da bi do 16. februarja v občini izvedli temeljne kandidacijske konference, 23. februarja bi bila občinska kandidacijska konferenca, 23. aprila pa se bomo v Sloveniji na splošnem glasovanju, torej ljudskem referendumu, odločili za tistega, za katerega bomo menili, da najbolj ustreza tej dolžnosti v zveznem predsedstvu.

(Dalje na 3. strani)

Kdor se poteguje za priznanje, ga ni zaslužil, kdor si ga je zaslužil, temu ni potrebno.

Kessel

Čast je nemogoče vzeti, mogoče jo je le izgubiti.

Cehov

Počitnice se iztekajo

V zadnjih številках Našega časa smo veliko pisali o počitniškem programu, ki so ga zbrali na občinski zvezi prijateljev mladine Velenje, v pripravo pa so se tokrat vključili menda zares vsi, ki imajo karkoli opraviti z otroki. Pa so bili nekajkrat razočarani, saj se je dogajalo, da so se na dogovorjenih mestih zbrali le organizatorji. Tako je žal odpadlo kar nekaj načrtovanih aktivnosti.

Da so odpadle tiste zimske, je seveda krivo vreme. Izvesti je bilo mogoče le drsanje na Konovem. Vsi, ki so se ga udeleževali, so bili navdušeni. In veliko jih je bilo! Mnogi so se drsali tudi na naših jezerih.

Navdušeni so bili tudi tisti, ki so pred osnovno šolo Gustava Siliha tekali na rolkah, ta teden pa poteka na osnovni šoli Antona Aškerca zimska rokometna šola. Omeniti bi morali še številne kulturne, filmske, športne, družabne, izobraževalne prireditve. Ene so uspeli bolj, druge manj, ene pa so, kot smo že prej ugotavljali, zaradi slabe udeležbe odpadle.

Zdaj so torej počitnice pri koncu, iztekel pa se je tudi počitniški program. Prav gotovo so bile vesele, vendar z grenkim priokusom. Za rajanje na snegu ni bilo možnosti. Pa upajmo, da bo za to še priložnost. Da vam jo bodo v šoli dali, takoj, ko bodo pogoji za to. Da se bodo takoj, ko bodo snežne razmere primerne, odločili za organizacijo kakšnega športnega dne. Upamo, v imenu vas, dragi šolarji.

(mz)

Ena od priljubljenih aktivnosti, ob drsanju na Konovem, ki so v programu ZTKO občine Velenje, med polletnimi počitnicami, je tudi tek na rolkah, ki privablja preko 40 osnovnošolcev vseh starosti.

Zakaj pa ne, če ni pravega snega!

Predsedstvi za isto mizo

Naša skupni seji sta se prejšnji teden sešli predsedstvi OK : ZKS Velenje in OO ZB NOV Velenje ter spregovorili o prizadevanjih OK ZKS Velenje za uresničitev, na lanskoletni konferenci sprejetih, programskih usmeritev.

V razpravi, v kateri je bila navržena marsikatera dilema, so borce podprli dosedanja prizadevanja članov komiteja, ooben pa opozorili na vrsto slabosti, ki so prisotne tudi v našem okolju in pove-zane z vsakdanjim delom in življenjem ljudi ter zato terja-jajo hitrejšo in uspešnejšo raz-reševanje, kot smo se ga na-vadili v zadnjem obdobju.

Zelo kritični so bili zato do

birokratskega obnašanja in nedelovanja institucij siste-ma, saj je marsikakšna ovira povezana predvsem z nespo-sobnostjo, neznanjem in neučinkovitostjo na tem področ-ju. Kot primer so med dru-gim navajali razvoj drobnega gospodarstva, ki ima že vrsto let načelno podporo, v praksi pa se od občine do občine udejanja drugače. In naša občina, so menili, gotovo ne sodi med tiste, kjer je za raz-voj celotnega drobnega go-spodarstva dobro poskrblje-no.

Opozorili so tudi, da smo doslej vse premalo storili za uveljavitev lastnih sposobnih kadrov, da imamo zelo nepri-

meren odnos do družbene lastnine in da se mnogo pre-malo zavedamo, da je po-trebno določene racionaliza-cije in inovacije vpeljati tudi v negospodarstvo.

Med poudarki izrečenimi na skupni seji velja omeniti tudi vprašanje, če in kako se bo ugotavljala odgovornost za neuresničene naloge spre-jete v predstavljenem progra-mu ter pobuda, da bi velenjski komunisti in njihov komi-te bolj prisluhnili malim sti-skam naših delavcev in obča-nov ter na osnovi tega gradili program najaktualnejših na-log.

Skupne seje bodo v pri-hodnje še nadaljevali.

Gorenje Elektrokovinarska oprema

Cilj: Vključitev v evropsko družbo proizvajalcev komponent

Po bistvenem programskem in proizvodnem rezu, saj so programa strojegradišče in orodjarstva prenesli v Gorenje Procesno opremo, strešni program pa v Gorenje Glin, se je sredi lanskega leta bivša Elektrokovinarska oprema vključila v poslovni sistem Gorenje. Temeljna program-ska in razvojna usmeritev delovne organizacije Gorenje Elektrokovinar-ska oprema pa so postale mehanske in elektro komponente.

O stanju v bivši Elektrokovinarski opremi pred uvedbo za-časnega ukrepa družbenega var-stva in o prizadevanjih za odpra-vo ugotovljenih slabosti, smo tu-di v Našem času že doslej več-krat pisali. Poudariti velja v tej zvezi zlasti le temeljno ugotovi-tev, da je časno vodstvo videlo možnost za nadaljnji razvoj delov-ne organizacije le v njeni vklju-čitvi v poslovni sistem Gorenje.

»Naše osnovno vodilo je, da mora postati delovna organizaci-ja Gorenje Elektrokovinarska oprema soliden dobavitelj se-

stavnih delov, tako domačih kot tujim kupcem, nasploh pa mora-mo v največji možni meri zado-voľevati zahteve naših poslovnih partnerjev«, poudarja Vinko Turk, predsednik poslovnega odbora Gorenje EKO. In doda-ja: »Nasploh pa se želimo čim-prej vključiti v družbo evropskih proizvajalcev komponent.«

Okrog četrtino prometa ustva-rijo zdaj s prodajo sestavnih delov delovnih organizacijam zno-traj poslovnega sistema Gorenje, in sicer Gorenju Gospodinj-ski aparati, Gorenju Notranja ope-

ma in Gorenju Glin. Razumljivo je, da so po vključitvi v poslovni sistem Gorenje kar najbolj pove-zali z največjim porabnikom komponent — z Gorenjem Go-spodinjski aparati, zlasti še z na-menom, da bi strokovnjaki obeh delovnih organizacij skupaj ugo-tovili, kakšni končni izdelek terja-trg in kakšne morajo biti zatega-delj komponente, vgrajene v go-spodinjske aparate.

Zelo kritično, tu in tam tudi z zvišanim glasom, so člani pred-sedstva spregovorili o žgočem vprašanju financiranja krajevnih skupnosti oziroma dejavnosti or-ganov in organizacij v njih. Beseda je tekla predvsem o vse večjih pobudah za profesionalizacijo tajniških opravil v posameznih KS. Pobuda za takšno razpravo

(Dalje na strani 5)

Sindikalna lista

Zagotavljanje materialne in socialne varnosti delavcev

Konec lanskega leta je bila v Gorenjih in organizacijah Zveze sindikatov Slovenije sprejeta tako imenovana Sindikalna lista, ki predstavlja minimalne zahteve sindikata za zagotavljanje materialne in socialne varnosti delavcev. V njej so zajete zahteve sindikata za uresničevanje pravic delavcev dela, nekatera na-domestila osebnih dohodkov in izplačil sredstev skupne porabe ter določenih stroškov v zvezi z delom.

V sindikalni listi, o kateri je tekla beseda tudi na posve-tu predsednikov sindikalnih organizacij prejšnji teden, je najnižji osebni dohodek do-ločen z 700 tisoč dinarji, naj-nižji zajemčeni osebni doho-dek pa z 490 tisoč dinarji. Ti zneski naj bi bili v veljavi od 1. januarja letošnjega leta.

Minimalni zneski iz Sindikal-ne liste bodo ob vsaki spre-membi osnove in zneska tudi sproti objavljeni.

Za uresničitev teh minimalnih zahtev sindikata zajetih v sindi-kalni listi pa bo treba v organiza-cijah združenega dela izvesti pre-cej aktivnosti. Tako bo treba re-cimo sprejeti kategorije, ki se ni-so opredeljene in sprejete v sa-moupravnih aktih organizacij; v vseh primerih uskladiti osnove

za določanje višine prejemkov in nadomestil na podlagi pretek-lega tromesečja.

Če pa so v samoupravnih splošnih aktih posamezne kate-gorije skladne z veljavnimi dru-ženimi usmeritvami in opredelje-ne ali sprejete v višini, ki je večja od minimalnih zahtev sindikata, samoupravnih aktov ni potrebno spreminjati.

(mkp)

STARO VELENJE

Praznik krajevnih skupnosti

Prebivalci krajevnih skupnosti Staro Velenje slavijo svoj praznik 25. januarja v spomin na ta dan pred 45 leti, ko so okupatorji v Vele-nju ustrelili petnajst političnih zapornikov. Letos bodo družbeno-po-litične organizacije te krajevnne skupnosti pripravile slovesnost v sobo-to, 28. januarja. V prostorih gasilskega doma se bo proslava pričela ob 18. uri.

Mi smo za model

formula EL

Elkroj

Past za pešce

Vse kaže, da mnogim voznikom ni mar za visoke kazni in pa prometne prekrške, še manj pa za pešce. Posnetek s Prešer-nove ceste je dovolj zgovoren. Zelo prometna je, zaradi neodgo-vornih voznikov pa si morajo pešci izbirati pot kar po cesti in se s tem izpostavljati nevarnosti. Kako drugače si naj razlagamo brezbriznost voznika, ki je takole parkirani avto in pri tem ni ovi-ral samo pešcev, temveč tudi voznike, saj avto ni samo na pločni-ku, ampak tudi na cestišču.

b. m.

CELJSKO OBMOČJE

Vlak bratstva in enotnosti se ne sme ustaviti

Letos bo iz slovenskih krajev krenil na pot v Srbijo 12. oktobra zvečer, vračal se bo 15. oktobra popoldne.

Čeprav se tudi pri pripravi letošnje manifestacije Vlak bratstva in enotnosti čutijo novonastale razmere pri nas, vendarle ne na slovenski ne na srbski strani ni še prav nihče postavil vprašanja: Vlak da ali ne. Prevladalo je mnenje, da nobena politika ne more ustaviti tega Vlak, ki pomeni ohranjanje in krepitev stikov, ki so se stkali v

najtežjih dneh naše zgodovine, ko so številni slovenski izgnanci našli tople domove pri srbskih družinah. V sedanjih razmerah bo za pripravo potrebnega morda malo več truda, vendar na obeh straneh pravijo, da je ta manifestacija ideja, za katero se je vredno potruditi.

To so poudarili tudi na četrtkovni seji medobčinskega

koordinacijskega odbora Vlak bratstva in enotnosti Slovenije v Celju. Na njej so spregovorili o pripravi na to oktobrsko prireditev in potrdili, da bo vlak krenil iz začasnih postaj v Mariboru in na Jesenicah v četrtek, 12. oktobra, iz Kraljeva oziroma Titovih Ulic pa se bo vračal v nedeljo, 15. oktobra. Na seji so tudi sprejeli poziv slovenskim izgnancem in ostalim, ki bi želeli potovati, da se na svojih občinskih konferencah prijavijo do 31. marca. Ob tem so tudi povedali, da vabila iz Srbije za sprejem gostov že prihajajo.

Podobno kot zadnja leta bodo tudi letos pripravili razpis za pisanje spisov o Vlak in izgnanstvu. Vendar tokrat ne bodo objavili enotnega

razpisa, ampak ga bodo oblikovale posamezne občinske konference, ki bodo tudi s pomočjo žirije izbrale najboljše spise. Spise morajo učenci zadnjih razredov osnovnih šol oddati do 15. maja — najboljši pa bo skupaj z uradno občinsko delegacijo odpotoval na obisk v Srbijo.

Na seji koordinacijskega odbora so tudi podelili plakete organizacijam in posameznikom za prizadevanja ob zadnji manifestaciji. Črt Mesarič, predsednik koordinacijskega odbora jih je izročil občinski organizaciji ZZZB NOV Ptuj, Ivanu Gorjupcu in Stanetu Zorku iz Maribora, Pavlu Kovaču iz Raven, Andreju Lapanji iz Kranja ter Francu Šetincu.

(-fk)

Študenti VEKŠ-a protestirajo

Spet na študij v Maribor — ukinitve resno pretehtati

Na oddelku Vekša v Celju letos redno študira 211 študentov s širšega celjskega območja. Šola in ostali naj ukinitve še enkrat temeljito premislijo.

Študenti rednega oddelka visoke ekonomsko-komercialne šole iz Maribora v Celju so te dni poslali Svetu občin celjskega območja, svetu Vekša v Mariboru, univerzitetni konferenci ZSMS ter nekaterim celjskim družbenopolitičnim organizacijam in tudi sredstvom javnega obveščanja protest zaradi napovedane ukinitve rednega študija na oddelku Vekša v Celju. V protestu pravijo, da podpirajo prizadevanja vodstva šole, ki želi zboljšati učno vzgojni proces, saj je to v sedanjih razmerah še kako potrebno. Ob tem tudi poudarjajo, da se želijo tudi sami usposabljanje in usmerjati v sodobno poslovno ekonomijo, ki jo organizacije združenega dela v celjski

regiji še kako potrebujejo. Vendar pa želijo, da so takega moderniziranja usposabljanja deležni v svojem okolju, ne pa da zaradi tega ukinitve celjski oddelek.

V protestnem pismu menijo, da je odločitev o ukinitvi rednega študija v Celju preuranjena, pa čeprav se zavedajo težav, s katerimi se Vekš pri organizaciji študija v Celju srečuje. Opozarjajo na hude posledice za šolo in seveda gospodarstvo na tem območju; pomenilo bo namreč tudi odliv študentov in kasneje visokega kadra, ki ga na tem območju že tako primanjkuje. Zato ponovno pozivajo vse odgovorne, da premislijo o tem predlogu — in mladim na celjskem območju

vendarle omogočijo študij blizu svojih domov.

Letos, ko mineva že 15 let od ustanovitve rednega oddelka Vekša v Celju (Vekšov študij obdeluje v Celju že več kot 30 let), je v prvem letniku celjskega oddelka vpisanih 169 študentov, v drugem pa 42. Največ jih je iz občin Celje, Velenje, Žalec in Laško, v glavnem pa so to študenti, ki bi zaradi gromotnega stanja družin težko zmogli (mnogi sploh ne) študij v Mariboru. Tak oddelek pa je veliko pripomogel tudi delovnim organizacijam na celjskem območju, da so si hitreje pridobile ustrezen kader.

Zakaj kljub vsemu temu zamisel oziroma predlog o ukinitvi rednega oddelka? Poglavitni gotovo ni le ta, da se je šola dejansko že več let srečevala s težavami pri zagotavljanju denarja, saj so bile mnoge občine na celjskem območju neredni ali celo slabi plačniki — morda je po-

membnejša odločitev Vekša, da reorganizira študijski program. Želijo doseči večjo kakovost in usmeritev študentov k sodobnim poslovnim ekonomskim sistemom, približevanje Evropi. Ob tem pa je tudi padel predlog, da oddelek v Celju ukinejo, ker bi tu težko sledili začrtani poti.

Študenti, pa seveda tudi drugi, ki jim je na Celjskem kaj bolj mar sodobno izobraževanje, nimajo nič proti taki usmeritvi, želijo le, da pri Vekšu preučijo možnosti, da kljub novi usmeritvi oddelek v Celju vendarle še ostane. Prav zato bodo v teh dneh na raznih razpravah še temeljito spregovorili o nameravani ukinitvi. Tako bodo o problematiki dosedanjega delovanja in bodočem obstoju dislociranega oddelka rednega oddelka Vekša v Celju spregovorili tudi na današnji seji sveta občin celjskega območja.

(-fk)

Savinjsko-šaleška naveza

Pozimi pa rožice ne cveto ...

No, pa smo dobili še en dokaz, da je pri nas vse postavljeno na glavo. Celo naša stara ljudska pesem poje, da pozimi rožice ne cveto, na Rogli pa so naši vrli televizijci vseeno pred dnevi »zasadili« turistični nagelj. Nekateri sicer pravijo, da ta nagelj ni pravi in da še kaj drugega ni pravo, ampak kot se končno vendarle izkaže »narod naš dokazuje hrani« — dokaz pa bo nagelj in nič drugega.

Pri tem niti ne bo več pomembno, da bi nagelj bolj sodil v alpski ali prialpski svet Savinjske doline; toda za gojitev te vrste nagelja je potrebna posebna klima, ki pa je povsod ne znajo pripraviti. Glejte, na Rogli je bila za nagelj ugodna klima, pa čeprav so tu edini na tem našem ljubem območju uspeli urediti vsaj nekaj smu-

čarskih prog. Lotili so se namreč resnično svojevrstne taktike: namesto jezikov so vrteli lopate in sneg iz gozda navozili na proge.

Ne vem, če jih zaradi tega iz Golt kaj postrani gledajo, ampak nekaj sem slišal, da z Golt letijo malo jezne puščice proti Uniorju. Glejte, januar gre h koncu, nova dvosedežnica na Golteh pa še ni. Je že res, da na Golteh tudi snega ni, kaj pa če bi bil. Gotovo bi se našel kdo, ki bi rekel, da Uniorci zato tako počasi urejajo dvosedežnico, da bi zavlekli dobro sezono na Golteh in smučarje privabili k sebi.

Vsem pač ni do tesnejšega sodelovanja, kot naj bi na primer zdaj nastalo med Termami Topolšica in Gorenjem. Gre za dva seveda zdrava kolektiva:

zdravilišča in zdravega sozda. Ampak v tem našem gigantu so menda le spoznali, da je dobro če se jim ob številnih delovnih invalidih znajde pri roki kako primerno zdravilišče. Skupni interesi so pripeljali proti skupni poti; in ker nameravajo tu urediti še učni center, pri izobraževanju pa naj bi vendarle že uveljavili zdrave razmere, je taka odločitev tembolj sprejemljiva. Ampak naj takoj k temu — v izogib kakih grdih obtožb — navedem, da nisem z vsem tem mislil nič nezdravega.

Saj nam tesnejšega združevanja še vedno ni dovolj. Televizija nas je v hiše priprla, kabelska nas bo povsem zaprla. Mnogi pravijo, da so lahko najbolj srečni še tam, kjer po krajevnih skupnostih niso rešili

še vseh težav: kjer še niso uredili vodovoda, kanalizacije, cest, telefona, transformatorskih postaj, pretvornikov, melioracij in mrljskih vežic. Tam se bodo namreč ljudje še vedno zbirali in samoupravno dihal. Huje je v tistih »neurejenih« mestnih skupnostih, kjer imajo že vse, pa sploh ne vejo več, zakaj bi se še zbirali skupaj.

Ja, hudo je, kadar postane človek samozadosten; pa ne vidi niti več skozi okno. Morda ga prav tam kak enako samozadosten človek še kako potrebuje. Potrebuje malo prijateljstva, en sam cvet — pa v žalosti res pomisli, da v naši zimi rožice res več ne cveto!

(frk)

Miha Ravnik v Šoštanju

Prejšnji četrtek se je mudil v občini Velenje predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije Miha Ravnik ter predstavniki republiškega odbora delavcev energetike.

S predstavniki vodstev sozda elektrogospodarstva Slovenije so se pogovarjali o družbeno ekonomskem položaju, razvojni in tekoči problematiki slovenskega elektrogospodarstva. Gostitelji, predstavniki šoštanjskih termoelektrarn, so gostom iz republike predstavili svojo delovno organizacijo, pokazali pa so jim tudi film o ekologiji.

Popoldne pa so se predstavniki republiškega sindikata pogovarjali s sindikalnim aktivom šoštanjskih termoelektrarn, Rudnika lignita Velenje in Elektrogospodarstva o aktualnih nalogah sindikata.

(mz. foto Bogdan Mugerle)

Slušatelji politične šole obiskali Velenje

V petek je blizu sto slušateljev politične šole iz Kumrovc obiskali občino Velenje. Vodil jih je direktor politične šole v Kumrovcu, dr. Emil Rojc.

Predstavniki skupščine občine in družbenopolitičnih organizacij so jim predstavili našo občino, za tem pa so obiskali Gorenje, velenjski grad, kjer so si ogledali zbirke in Topolšico, kjer so se po ogledu spominske sobe zadržali tudi na pogovoru v hotelu Vesna.

Emona expres

Zares megleni časi

Piše:
VINKO
VASLE

Megla, ki v teh dneh gospodari po Ljubljani, je še najbolj primerna za kakšnega Jacka Razparača, a še ta bi obupal nad gostoto te mrakobne beline. Zdjaj se po našem mestu siri rijo novice, da je ljubljanskemu ljudstvu tega dovolj in bo šlo na ulice, pa pred republiški meteorološki zavod, v katerem deluje znameniti TV Trontelj in nam z ekrana deli poceni obljube. Namreč, da megle ne bo, potem je pa ta še zanalasč bolj gosta. In če bo ljudstvo dovolj ježno in vztrajno, bo Trontelj skupaj z vsemi meteorologi nepreklicno odstopil, ker se ve, da je že v preteklosti zagrešil nekaj netočnih napovedi: je rekel, da bo sonce, pa je padala toča in obratno. A smo se zato borili in zmagali, da nas zdaj nekakšni meteorologi vlečejo za nos? A je to morebiti kontinuiteta revolucije?

Tako se sprašujejo nekateri ljubljanci, ne glede na to, ali so prišli iz Stajerske, Prekmurja ali kakšne druge bratske dežele. Dovolj jim je meglenih obljub in prihodnosti in zelo jasno jim je, da ko bo odstopila meteorološka »vlada«, megle ne bo več. Kaj pa bo, pa zaenkrat še ne vemo, saj nismo čarovniki. Saj se v Črni Gori ne vedo, kaj bo zdaj, ko je naenkrat zmagalo ljudstvo, ki je še včeraj menilo, da je bilo leta 1945 za vselej osvobodeno. Pravijo sicer, da bo demokracija, ker ta nastopi vedno takrat, ko zmaga ljudstvo. In verjetno bo res tako: ko je do takšne zmage prišlo v Vojvodini, je takoj prišlo do demokracije, ki še danes ni končana, ker morajo protiautonomasi (upam, da to ni kakšna stranka — bog nas obvaruj!) z diferencirati še kakšnih 10.000 komunistov. Zato morajo zdaj partijski komiteji delati še nadure, ker je dela gromozansko veliko. In verjetno je to razlog, da iz partije mečejo tudi ljudi, ki niso nič krivi, a kdo bi gledal na takšno malenkost, ko gre za revolucijo! Saj se že od nekdaj ve, da revolucija žre tudi lastne sinove. Še zlasti te!

Vojvodincev in Črnogorcev zatore tale zimska megla prav nič ne zaskrbljuje za razliko od Slovencev, ki bi radi jasen in beli dan. Kaj bodo pa rekli na jugu, ker smo Slovenci ostri nasprotniki megle, se pa še ne ve. Megleno jasno jim je le-to, da je megla na sončni strani Alp časasna značaja, pri njih se pa še to ne ve, ali ne bo slučajno sredi avgusta padal sneg. In ko ne veš, kaj bo, misliš pa, da ti je vse jasno, je najbolje izvesti zmago ljudstva, pa četudi le-ta poteka v njegovem imenu. Zato mislim, da nimajo prav tisti ljubljanci, ki mislijo, da je zaradi nesramne megle treba najprej zamenjati meteorologe in se potem boriti z meglo. Trontelj mi je namreč prisegel, da ne bo nič bolje, če ta hip odstopi in verjamem mu, saj v povprečju na tri napačne vremenske napovedi enkrat le prav ugame.

Naš Milan Kučan, socialist po meri človeka, pa zadnje čase hodi na delovno mesto zelo resnega obraza. Ne zato, ker so resni časi, ampak zaradi tega, ker so mu nekateri iz levo-desne opozicije zamerili, ker se je nedavno tega na novoletnem koktejlu Studia marketing v

Delu pred TV kamerami smehljaj Slobodanu Miloševiću. V Srbiji zdaj na mrtvo trdijo, da se mu je posmehoval in da je to po znamenitem Hafnerjevem žugajočem prstu na 17. partijski seji spet nova slovenska svinjarija; že omenjene sile v Sloveniji pa prisegajo, da to zagotovo pomeni novo načelno koalicio med Kučanom in Miloševićem in da mora naš partijski predsednik javno preklincati tisti smehljaj. Kar je popolnoma logično: a se Kučan slučajno ne zaveda, da je javni družbenopolitični delavec in da je vsaka njegova poteza politična? Najbolj nevarni pa so politični nasmeški, ki puščajo globoke dvome, zlasti pa terjajo jasen odgovor na vprašanje, kaj to pomeni? In če Kučan ti stega smehljaja ne bo zadovoljivo pojasnil, ali še bolje — preklinal, ga bomo za kaznen kandidirali za člana predsedstva SFRJ iz Slovenije. Bomo videli, če mu bo še potem do smeha.

Zadnjič sem si v slovenski skupščini od blizu ogledal sefe naše državne varnosti, ki skrbijo za to, da lahko državljani mirno spimo. Če nas slučajno v kakšni zgodnji jutranji uri ne obiščejo, ko iščejo kakšno zelo tajne fotokopije, ki krožijo med ljudstvom že dva meseca prej. Fantje izgledajo jako dobro in jih tudi posebna skupščinska komisija, ki se ukvarja s procesom proti Janši in ostalim »izdajalcem«, ni preveč zdelala. Dobro so se držali in bi se še bolj, če tisti tečni pravnik Matevž Krivic ne bi toliko spraševal. Še samega slovenskega notranjega ministra Ertla je nekajkrat tako zbegal, da je popoldan povedal kakšno stvar drugače kot zjutraj. Se spominam, da se je to v zgodovini že meni zgodilo, ko so me organi po pomoti odpeljali v svoje prostore in sem tovarišu zasliševalcu povedal vsaj tri verzije, zakaj po Ljubljani agitiram proti tistemu znamenitemu ljubljanskemu ekološkemu samoprispevku. Najprej sem se delal neumnega in nepismenega, pa mi je tovariš povedal vse moje generacije, da je mi je ko postal jasno, da razpolaga z bogatim arhivom mojih dotedanjih zločinov. Potem sem rekel, da sem v svojo stvar zabredel popolnoma po pomoti, pa mi je očeto vso povedal vse kar je vedel o moji ekološki angažiranosti v zadnjih desetih letih. Potem sem pa rekel: zdaj bom pa vse priznal in je rekel, da niti ni nujno, ker že tako in tako vse ve. A da lagati res ni lepo, mi je še dopovedal in sem obljubil, da tega nikdar več ne bom počenjal. In sem se mu spet zlagal.

Laž ima kratke noge in to se je pred skupščinsko komisijo lepo potrdilo. Zato nikar ne lažite, kadar vas organi tovariško povprašujejo po resnici. Če pa ne veste, kako ravnati, si preberite zanimivo knjigo — »Pod strašnimi očmi pontonskih mostov« — ljubljanskega posebnega, pesnika in humanista Jureta Detele, ki je deset let namesto na zajtrk ali večerjo odhajal na pogovore z državnimi varnostjo kot notorni državni sovražnik in vedno se je zgovarjal, da to ni, ni pa vedel povedati, kaj je. Če pa tega ne veste, se vam pa slabo piše.

Občinski svet ZSS Velenje

Priprave na letno sejo

Priprave na letno sejo Občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije Velenje, ki bo predvidoma marca, že potekajo. Na tej seji bodo izbrali tudi novega sekretarja Občinskega sveta (dosedanemu poteče drugi mandat). Obema sekretarjema za strokovno-politično področje poteče prvi mandat.

Pisali so že, da so kandidati za opravljanje naloge sekretarja trije, sedaj pa je prišlo do spremembe, ker je eden od kandidatov — Ljubiša Savović dal na sindikat odstopno izjavo. Osnovne organizacije sindikata se bodo tako do 15. februarja izjasnile o dveh kandidatih — Antonu Bohaku iz Gorenja in Jožetu Kandolfu iz upravnih organov Skupščine občine Velenje; seveda pa imajo še vedno možnost, da se opredelijo tudi za koga od 27. evidentiranih za opravljanje te naloge.

(mkp)

Seja predsedstva OK SZDL Velenje

Volitve, krajevni tajniki, neučinkovitost organov ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

je gotovo prišla iz krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki, kjer so sicer že imeli tajnika, pa ga nimajo več, ker zanj enostavno ni denarja. Tako imamo v občini pravega profesionalnega tajnika le še v Šostanju (ponekod drugod delno plačanega delavca), vendar morajo veliko sil vlagati v to, da zanj preko raznoraznih, tudi ali predvsem, nesistemskih virov zberejo plačo.

Iz krajevnih skupnosti Šmartno ob Paki je prišel svojvrsten protest, lahko bi mu rekli tudi bojkot. V tej krajevni skupnosti so sklenili, da se njihova skupščina ne bo sestala toliko časa, in da ne bodo pošiljali delegatov na seje, dokler spet ne dobijo zaposlenega tajnika. Torej resno opozorilo občinski konferenci, ki je terjalo, da problematiko financiranja resnično kar najhitreje reši. Člani so menili, da delo oziroma vse več zahtev, ki so pred krajevnimi skupnostmi v zadnjem času vsaj v nekaterih opravičuje profesionalizacijo tajniških opravil. V občini sta v posebnem položaju že omenjeni dislocirani središči v Šostanju in v Šmartnem ob Paki. Ker se je včasih le dobro ozreti čez občinske meje, naj povemo, da namenjajo povprečno v republiko več denarja za delo organa KS kot pri nas, da ima na primer v Celju vsaka krajevna skupnost zaposlenega tajnika in v nekaterih krajevnih skupnostih še dodatno zaposlene polovične administratore. V naši občini pa kaj posebnega glede financiranja in boljše organiziranja KS ne naredimo, zato ni čudno, da nekatere stvari ne tečejo kot bi morale, je: bila tudi ena izmed ugotovitev v zvezi s tem je bilo še več: občinski organi ne življenjsko gledajo na KS; nizka sredstva za KS so so odraz nerazumevajoče politike e do njih; zadolženi organi ne izpolnjujejo svojih nalog, zato je vse e več zahtev po redno zaposlenih tajnikih; vedno več nalog pošiljamo v razreševanje KS in to nalogo, ki bi jih morali razreševati ustreznimi občinskimi organi; ker nismo sposobni zagotoviti sredstev za normalno funkcioniranje KS, ugotavljamo določeno nedejavnost v KS vsaj v nekaterih, itn. Predsedstvo je zelo jasno in odločno zahtevalo, da profesionalizacija tajniških del ne sme povzročiti dodatnega obremenjevanja gospodarstva. Denar za tajnike, kjer so ti resnično potrebni, je treba najti drugače; ugotoviti je treba, kdo doslej ni uresničeval svoje naloge oziroma kdo ni kvalitetno opravljal svojega dela in tako kadre ali sredstva za financiranje tajnikov najti na tem mestu, konkretno v upravnih organih. Predsedstvo je imenovalo posebno komisijo, ki bo skupaj z vodstvi KS proučila to problematiko in pripravila predlog ukrepov do njegove naslednje seje. Zaradi pomembnosti tega vprašanja je vsekakor pričakovati, da se razprava ne bo ustavila le pri članih predsedstva, ampak da bo prišla tudi na zbor občinske skupščine.

Z vprašanjem neučinkovitosti posameznih organov so se člani predsedstva srečali tudi pri problematiki nočnih lokalov. Na tapeti so imeli Super Li in Zur, bolj prvega kot drugega. Znano je, da se zlasti krajin v bližini Super Lija nenehno pritožujejo, ker lastnik tega lokala ne spoštuje odloka, ki ureja poslovni oziroma odpiralni čas. Tu prihaja tudi do nenehnega motenja nočnega miru. Nazadnje je v občinsko zgradbo prišla takšna pritožba od skupnosti stanovalcev Šaleške 20 in zahteva, da je konkretno le treba nekaj storiti v zvezi s tem. Pa zglej, da je tudi ta pritožba ostala v enem izmed predalov. Ali vsa naša lokalna oblast v teh primerih odpoveduje? Člani predsedstva so bili zelo odločni: od upravnih organov, ali kar od izvršnega sveta bodo zahtevali, da podaja poročilo, kaj so storili za razrešitev tega problema, kaj jih ovira; pa ne samo to; če nismo sposobni tega razrešiti potem pač naj tisti ponudi odstop, so pribili, kajti »ne moremo se sprijazniti z ugotovitvijo, da se na tem področju stvari ne dajo razrešiti, da so vsi odloki, vsi inšpekcijski posegi, pogovori bob ob steno, da lastnik lokala deluje mimo vseh dogovorov.«

To so bile točke dnevnega reda, pri katerih so se člani predsedstva dalj časa zadržali. Spregovili pa so tudi o novih gibanjih v naši republici in v zvezi s tem ocenili, da gre za dogajanja, ki bodo gotovo imela daljnosežne posledice, takšne ali drugačne — odvisno od tega, »kako se bomo angažirali«, zato je treba v zvezi s tem organizirati poseben pogovor.

Pri oceni dela družbenega pravobranilca samoupravljanja so ugotovili, da v občini ni nobenih pritiskov na njegovo delo (marsikje drugod se namreč pravobranilci pri svojem delu srečujejo z odpori tudi v družbenopolitičnih organizacijah), in da je njegovo financiranje urejeno. Tudi sam je tako ocenil. Nadaljevali pa je treba postopek za pridobitev nadomestnika, ki je sicer pred tem že bil in ki ga je seveda terjal obseg dela.

Člani predsedstva so podprli predlog koordinacijskega odbora za vprašanje delavcev na začasnem delu v tujini, da ob 10-letnici delovanja društva Kajuh iz Uhinenga — OK SZDL je skupaj z Gorenjem njegov pokrovitelj — podelijo bronasta priznanja OF posameznim članom za njihovo prizadevanje, za uspešno uresničevanje skupno načrtanih nalog.

Ob prevzemu dolžnosti sekretarja medobčinskega sveta ZKS Celje so člani predsedstva čestitali in zaželeli Janezu Miklavčiču, dosedanjemu podpredsedniku OK SZDL, zadolženemu za področje gospodarstva, uspešno delo. Hkrati so se dogovorili, da bo dolžnost podpredsednika do izvolitve novega mirovala in pozvali krajevne konference, da začnejo akcijo evidentiranja. Janez Miklavčič je namreč obrazložil, da zaradi te svoje nove dolžnosti ne more več opravljati naloge podpredsednika in to obrazložitev so člani predsedstva seveda sprejeli.

S. Fovk

Gorenje EKO bo ustanovilo malo podjetje

Prvi v občini, med redkimi v republici

Se pred tremi leti so v gospodarske načrte velenjske občine zapisali tudi potrebo za ustanavljanje enot drobnega gospodarstva, vendar doslej od teh načrtov ni bilo nič.

Tako bo Gorenje Eko prvi v občini, in vsaj trenutno eden med redkimi v republici, ustanovil malo podjetje, v katerem bo osemnajst delavcev že naslednji mesec pričelo z dejavnostjo montaže elektro instalacij. Z razlogi za ustanovitev ter z načrti novega podjetja, nas je seznanil njegov bodoči vodja **Mirko Dolenc**.

Kot je dejal je bil poglavitni razlog za ustanovitev ESTO (Elektro storitve), kot se imenuje novo podjetje, tehnološki presežek elektro monterjev v Gorenju EKO. V tej delovni organizaciji je po programski prenovi bila opuščen montażerska dejavnost in novo zaposlitev za instalaterje ni bilo mogoče poiskati v nobenem ozdu v naši dolini. Liberalnejša zakonodaja na področju drobnega gospodarstva in obetavne tržne možnosti sta bila naslednja razloga, ki sta dokončno prispevala k odločitvi o ustanovitvi prvega takšnega podjetja v občini.

Analiza je pokazala, da je na trgu precejšnje povpraševanje za tovrstno dejavnostjo. Že poizvedovanje v slovenskih gradbenih podjetjih, za katera je v preteklih letih Eko opravljal montażerske storitve, je pokazalo, da je še vedno dovolj dela za njegove trenutno nezaposlene elektro instalaterje. Pri tem pa ni zanemarljivo dejstvo, da so si z dolgoletnim solidnim delom zagotovili zaupanje poslovnih partnerjev, kar je za bodoče novo podjetje dobra osnova za sklepanje poslov.

Razen strokovne pomoči in finančne podpore vodstva Gorenje EKO, sta pri ustanavljanju novega podjetja pomagala tudi Občinska skupnost za zaposlovanje ter Šaleško savinjska gospodarska zbornica. Del kapitala, ki je potreben za pričetek poslovanja, je brezplačno zagotovila de-

lovna organizacija Gorenje EKO, del obratnih sredstev pa so jim pod ugodnimi pogoji obljubili v Ljubljanski banki.

Sicer pa je Mirko Dolenc dejal, da predvsem računajo na

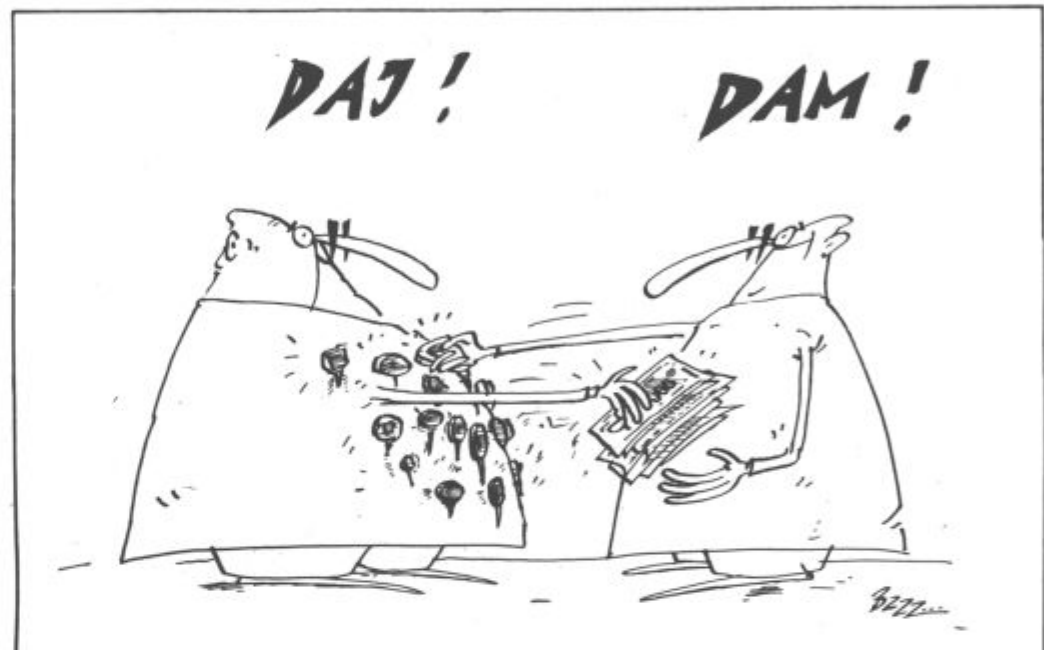

Mirko Dolenc

sredstva, ki bodo rezultat lastnega dela: »Naša prednost je, da novo podjetje ne bo potrebovalo veliko začetnega kapitala, kajti delovna orodja in ostale delovne pripomočke nam bo brezplačno odstopilo Gorenje EKO. Ker ostale naložbe v podjetje ne bodo potrebne, bomo startali z zelo ugodnimi pogoji. Izognili se bomo namreč večjemu zadolževanju, ki je navadno nujno za pričetek dela novega podjetja. Tudi kapital, ki je potreben za poslovanje si bomo že v samem pričetku zagotovili predvsem z lastnim delom. Precejšen del plačila za našo dejavnost bomo prejeli v obliki avansov ali mesečnih plačil, kar bo zadoščalo za zagotavljanje sprotne potrebe za obratnimi sredstvi.«

Prednost novega podjetja je tudi minimalna obremenjenost z režijo. Od skupnega števila osemnajstih delavcev sta le dva režijca, ki bosta pri svojem delu uporabljala tudi računalnik.

Prav sodobna organiziranost

Kabelsko razdelilni sistem v Titovem Velenju

Kabelsko razdelilni sistem v Titovem Velenju v letošnjem letu počasi prehaja v sklepno fazo izgradnje. Zgrajeno je namreč že okoli 90 odstotkov celotnega primarnega in tudi velik del sekundarnega razvoda. Antenski sistem s satelitsko parabolo na PTT centru trenutno omogoča spremljanje ljubljanskega in zagrebškega prvega in drugega programa, štiri satelitske programe, lokalne video informacije ter 3 UKV programe. Če bo dovolj denarja bosta v sistem kmalu vključena tudi Avstrija I in II, seveda pa je tehnično možno vključiti tudi nove satelitske programe, vendar pa dograditev sistema zahteva dodatne vires sredstev.

Satelitska televizija, to novo kuko v svet, skupno z razvejanim kabelskim sistemom, omogoča, da vsi vsaj malo, še iz nekoliko drugačnih zornih kotov pogledamo preko naših meja. Novi programi pa prinašajo tudi staro navado, dolgotrajno »čepenje« ob televizorju, ki pa se bo, po sedanjih izkušnjah, vendarle počasi poleglo.

In kako je s sekundarno izgradnjo? Kabelsko razdelilni sistem trenutno obsega področje enajstih krajevnih skupnosti, od

katerih le v eni aktivnosti ne tečejo po predvidevanjih. Žal je to krajevna skupnost Desni breg, ki naj bi imela največ (preko 2000) priključkov. Vendar pa bodo, če jim bo kmalu uspelo razrešiti nekatere osnovne dileme, tudi v tej krajevni skupnosti signal preko kabelskega sistema prvi naročniki verjetno lahko sprejemali še v tem letu.

Kaj pa druge krajevne skupnosti? V krajevni skupnosti Šmartno, kjer so se akcije najbolj odločno lotili, sprejemajo signale preko sistema že od 2. julija 1987. Izgradnja je tu v celoti sklenjena, finančne obveznosti pa pokrite. Tudi na Konovem je izgradnja v celoti zaključena, od septembra 1988 pa je sistem v obratovanju. Poravnali pa še niso vseh finančnih obveznosti za sekundarni razvod. V krajevni skupnosti Edvarda Kardelja je prav tako izgradnja zaključena od lanskega septembra, finančne obveznosti pa še niso povsem poravnane.

V krajevni skupnosti Šalek je bila izgradnja večinoma sklenjena novembra lani, preostanek del pa bo opravljen v tem mesecu. Tudi tu še niso pokrite vse finančne obveznosti. Sicer pa je tako v vseh ostalih KS, razen v krajevni skupnosti Stara vas, kjer so izgradnjo končali in spremljajo spo-

red od lanskega septembra, poravnali pa so tudi stroške gradnje. Od aprila lani spremljajo televizijski spored po kabelskem sistemu tudi v večjem delu krajevnih skupnosti Stara Velenje, podobno pa so dela sklenjena še v KS Pesje, kjer je potrebno povezati se zaselek Podgorje, ter v KS Podkraj — Kavče, kjer so lansko leto sklenili prvo fazo gradnje (60 priključkov), letos pa se lotijo druge faze (90 priključkov). V krajevni skupnosti Gorica bodo prve stanovanjske enote začeli priključevati v februarju ter nato izgradnjo nadaljevali skozi pomladne mesece. V krajevni skupnosti Levi breg pa bodo povezavo izvajali postopno, prvi priklopi pa bodo opravljeni v teh dneh.

Zanimanje za povezavo na obstoječi sistem so pokazali tudi v krajevni skupnosti Šostanj, vendar pa jim zaenkrat še ni uspelo pritegniti toliko

naročnikov, da bi bila gradnja finančno sprejemljiva. Cene seveda naglo skaejo in zato odlašanje in neorganiziranost v krajevnih skupnostih precej dviguje predvidene stroške.

Sicer pa je dosedanja gradnja, tako ugotavlja tudi občinski gradbeni odbor, potekala dokaj zadovoljivo in skladno s terminskim planom, kar daje upanje, da tudi sedaj ne bo večjih ovir.

Seveda pa se, bolj ko se gradnja približuje koncu, postavlja vprašanje uspešnega delovanja in vzdrževanja sistema, lastništva priključkov ... plačevanja stroškov ... upravljalca sistema ...

Naloge in dileme torej, ki so v obli-

sih že jasne, za katere so pripravljeni tudi že določeni akti, ki pa jih bo potrebno kar najhitreje uskladiti na od-

govornih ravneh.

(BZ)

Sporočilo javnosti ob letošnjem kulturnem prazniku

To ni varčevanje

Zvezni zbor Skupščine SFR Jugoslavije je predzadnji dan lanskega leta sprejel Zakon o začasnem omejitvi razpolaganja z delom družbenih sredstev, družbenopolitičnih skupnosti in samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti za porabo v obdobju januar—junij 1989. Njegove določbe ponovno pavalno omejujejo naše izobraževalne, kulturne in znanstvene dejavnosti. Takšnim posegom smo se in se bomo uprli z vsemi sredstvi, ki so nam na razpolago.

Skupščino SFR Jugoslavije opozarjamo, da je zopet nasleda lažireformni prevari, ki obeta privarčevati male denarje na škodo šolskega, kulturnega in znanstvenega razvoja družbe in države. Obenem pa dovoljuje odtokanje mnogokrat večjih vsot v številne javnosti znane in še bolj v mnogoterne prikrite nenastane požiralnike denarja, kar je resnični izvor gospodarskih težav v Jugoslaviji.

Koliko kateri narod ali družbenopolitična skupnost v državi nameni svojim šolam, kulturi in znanosti, je njegova oziroma njena stvar. Tisti, ki porabijo za te namene več kot zmora njihovo gospodarstvo, morajo sami nositi posledice in sami opraviti z njimi. To je edina prava in zdrava reformna pot iz gospodarskih težav. Zato zahtevamo od slovenskih delegatov v zvezni skupščini, da se dosledno ravnajo po tem načelu. Od kloniti morajo vse zakonske in druge ukrepe, ki bi omejevali slovensko šolstvo, kulturo in znanost pod raven, ki jo narekuje potrebe in možnosti slovenske družbe. Za razvoj sleherne moderne družbe so to ključne dejavnosti. Njihov razvoj je torej naša prihodnost, naš obost.

Slovenski kulturni delavci smo ogorčeni zavoljo stalnega zapostavljanja kulture kot produktivne družbene sile oziroma omejevanja njenih materialnih temeljev. Krivce za to vidimo ne le v zveznih organih in zakonih, pač pa tudi v republiški administraciji. Zato zahtevamo od pristojnih republiških organov, da na temelju skladnega razvoja družbenih dejavnosti odmerijo kulturi tolikšna sredstva, kolikor jih zmoremo in moramo odmeriti Slovenci.

Predsedstvo skupščine

KULTURNE SKUPNOSTI SLOVENIJE

Svet za kulturo pri

predsedstvu

RK SZDL SLOVENIJE

Republiški odbor

SINDIKATA DELAVCEV V KULTURI

Do konca tega meseca je treba vložiti

Napoved za odmero davkov občanov

Zavezanci za davek morajo do konca januarja na Upravi za družbene prihodke vložiti napoved s podatki, ki so potrebni za odmero davkov.

Za leto 1988 morajo napovedi vložiti zavezanci davka od dohodka iz kmetijske dejavnosti, katerim se davek odmerja po dejanskem dohodku, o dohodkih doseženih v letu 1988; zavezanci davka od dohodka iz gospodarskih in poklicnih dejavnosti, ki se jim davek odmerja po dejanskih dohodkih doseženih v preteklem letu; zavezanci davka od dohodka iz avtorskih pravic, iz premoženja in premoženjskih pravic (na primer najemnine) ter zavezanci davka od skupnega dohodka občanov o dohodkih,

letu 1988. Napoved morajo vložiti občani, katerih skupni čisti dohodek v letu 1988 presega 20.077.310 dinarjev.

Vsi tisti zavezanci davka od dohodka iz kmetijske dejavnosti in zavezanci davka od dohodka iz gospodarskih in poklicnih dejavnosti, ki se jim davek odmerja v pavšalnem letnem znesku, morajo vložiti napovedi za odmero davka za leto 1989.

Občani, ki imajo stanovanjske hiše, stanovanja, garaže, prostore za počitke in rekreacijo, plovne objekte ... vložijo davčno napoved samo enkrat (praviloma do 31. januarja naslednjega leta po izdaji uporabnega dovoljenja oziroma od pričetka uporabe stavbe, če jo začno uporabljati pred izdajo uporabnega dovoljenja. Nekateri tovrstni davčni za-

vezanci teh napovedi še vedno niso vložili, pa čeprav bivajo v svojih hišah oziroma stanovanjih že več let. Prav zato jih uprava za družbene prihodke posebej poziva, da to naredijo letos v predvidenem roku, saj so se kazni za nepravčasno vložitev oziroma nevlložitev napovedi, močno poostrele.

Za nepravčasno vložitev napovedi se namreč odmerjeni davek poveča za 10 odstotkov (s tem, da znaša povečani davek najmanj 50 tisoč dinarjev, toliko pa plača tudi zavezanec, ki mu sicer davek ne bi bil odmerjen). Zavezanec, ki napovedi sploh ne vloži, se odmerjeni davek poveča za 20 odstotkov, ob tem, da ta znaša najmanj 100 tisoč dinarjev.

Napovedi za odmero davkov morajo davčni zavezanci vložiti

do konca tega meseca na predpisanih obrazcih (dobijo jih v pisarni 19 velenjske občinske skupščine).

Vsi tisti zavezanci, ki po zakonu izpolnjujejo pogoje za obdavčitev v pavšalnem znesku (manjši obseg poslovanja, zaposlovanje največ enega delavca in ki ob sebi davečne napovedi za leto 1988 ugotovijo, da njihov čisti dohodek zmanjšan za OD, nadomestila OD in sredstva skupne porabe zaposlenega delavca, ne presega povprečnega letnega OD, to je 6.692.440 din) lahko do konca januarja na upravo za družbene prihodke vložijo posebno pisno vlogo za preučiitev na obdavčitev v pavšalnem letnem znesku.

(mz)

ANKETA

Razmišljamo
tržno?

Tržno gospodarstvo. Dve besedi o katerih veliko govorimo, beremo in poslušamo in od česar, zatrjujejo, je tudi odvisna naša prihodnost. Tržno gospodarstvo, poenostavljeno povedano, pa prinaša s seboj tudi marsikaj, kar je lahko nekomu, ki danes dobro živi tudi brez tega, že jutri nesprijemljivo. Pomeni lahko, da bo tisti, ki ne dela dobro, tudi propadel. Koliko naši občani vedo o tržnem gospodarstvu? Je to tisto, kar nas lahko vodi iz krize? To smo jih spraševali, pa pogledajmo, kaj so nam povedali:

DENIS LUKAČEK: »Ne vem, kaj bi na to rekel. O tržnem gospodarstvu res veliko govorimo, toda delamo in obnašamo se ne tako. Prišli bi lahko iz krize, če bi bolje delali. A tega bi se morali zavedati povsod in vsi, ne pa samo ponekod in nekateri. Zaposlena sem v Gorenjski Procesni opremi, kjer po moje dobro delamo, zato se ne bojim, da ne bi splavali tudi ob doslednem upoštevanju pravil tržnega obnašanja.«

VLADIMIR SRŠEN: »Tržno gospodarstvo? Je to to, da z osebnimi dohodki, ki jih prejemo, dobimo vsak mesec manj? Tudi mi, ki smo zaposleni v gradbeništvu krizo čutimo. Sam delam v Vegradu že sedemnajst let in vem, da je bilo včasih povsem drugače. Danes se borimo za vsako delo. Je pač tako, da ga dobi tisti, ki bo ponudil najnižjo ceno kvadratnega metra.«

MARIJA JAVORNIK: »V Gorenju, zaposlena sem v skupnih službah, smo pripravljeni na nove zahteve in se nam ni treba bati. Čeprav danes svoje proizvode na tujem še drag prodajamo pod ceno, obenem pa je marsikaj proizvod Gorenja za naše razmere in naše osebne dohodke zelo drag. A še z boljšim delom se da marsikaj spremeniti. V naših izdelkih je drag predvsem reprovromaterial. Mislim, da bo zaradi novih razmer marsikdo, ki ne bo delal dobro, tudi propadel.«

MIRAN DOBRAVC: »Kot električar delam v rudniku. Seveda tudi mi čutimo krizo, tako na delovnem mestu kot drugače. Samo primer: v preteklih letih za elektromaterial ni bil noben problem, danes pa je že treba gledati tudi nanj. Vsaka stvar namreč stane. O tržnem gospodarstvu sprašujete? Samo tole bi rekel, da se mi zdi škoda, ker našega premoga ne morejo več prevažati drugi, ampak lahko to opravi samo naša delovna organizacija Avtopevoznik in servis. Če bi lahko, pa bi bila to konkurenca in tudi tržno obnašanje, a ne?«

(mkp, M. Z.)

Neenak boj s propadanjem gozdov

Zagotoviti strojno lupljenje lesa

»Skladiščenje neobeljenih gozdnih sortimentov iglavcev mora biti tako, da je možna njihova pravočasna zaščita pred škodljivci gozdnega drevja in škodljivci lesa, če je to potrebno.

Pri določitvi roka za beljenje gozdnih sortimentov iglavcev, ki so uskladiščeni zaradi strojnega lupljenja, se upošteva drevesno vrsto, lokalne klimatske razmere in stopnjo ogroženosti gozdov, vendar tako, da so sortimenti izdelani iz dreves, posekanih v letni sečnji (od 1. aprila do 30. oktobra) obeljeni najpozneje do 15. maja. Gozdni lesni sortimenti iglavcev iz zimske sečnje (od 1. novembra do 31. marca) pa najpozneje do 15. maja. Gozdni lesni sortimenti iglavcev, ki ne bodo v tem roku obeljeni, morajo biti zaščiteni pred škodljivci gozdnega drevja in škodljivci lesa v dveh dneh po dovozu na tako skladišče.

Izjemoma se lahko gozdne lesne sortimente iglavcev iz zimske sečnje predeluje v lubju, če je zagotovljena predelava ali neposredna uporaba teh ostankov v bližnji lesnopredelovalni industriji, in sicer najpozneje do 15. maja. Gozdni sortimenti iglavcev iz letnega poseka, ki bodo strojno obeljeni na skladiščih, smejo ostati neobeljeni v gozdu le toliko časa, kolikor je nujno za njihov transport iz gozda do teh skladišč, vendar največ 21 dni po sečnji.

To je del 12. člena »odredbe o urejanju posameznih razmerij iz zakona o gozdovih«. O tej odredbi so razpravljali člani komisije za lesno predelavo pri Savinjsko-saleški gospodarski zbornici na svoji prvi seji, ki je bila v prostorih nazarske lesne industrije. Ob ekoloških pretresih in onesnaženem zraku so gozdni škodljivci tisti, ki najbolj ogrožajo naše gozdove. Razvoj bioloških škodljivcev seveda najbolj pospešuje neobeljen les starejšega datuma, ki je posledica nevestnega in nepravilnega ravnanja po sečnji, naj bo v gozdu ali

na skladiščih. Od letošnjega 15. maja dalje bo torej treba ves posekan les obeliti. Pri tem pa nastaja srž vsega problema. Ročno lupljenje vse bolj izginja predvsem zaradi tega, ker je to izredno težko delo. Delovne sile za takšno delo skorajda ni več, svoje pa so pripomogle številne gozdne ceste in vlake, saj so vsi les morali obeliti, če so ga sploh hoteli spraviti do cest. Tudi 4-odstotna stimulacija za obeljen les je premalo, saj niti stroškov ne pokrije.

Odredba je bila izdana pravočasno, pa je gozdarje in lesarje vseeno našla nepripravljenost. Potrebni bodo torej kratkoročni ukrepi za rešitev problema, saj je 15. maj že zelo blizu. Mehanizirano lupljenje bo nujno potrebno, takšen stroj imajo le v nazarski lesni industriji, postavili pa so ga s sovlaganji gozdarjev. V Gorenju-Glini poudarjajo, da zmogljivosti zadoščajo za vse, na vsak način pa bodo s tem nastali dodatni stroški in problem nadaljnje delitve olupljenega lesa. V tujini denimo kmetije pripeljejo hlodovino in si vzamejo kar rabijo, pri nas pa seveda vsak terja svoj hlod nazaj in takšno miselnost bo težko premostiti, čeprav velja poskusiti. Se nekaj je, ki opravičuje strojno lupljenje na enem mestu. Z lubjem in drugimi odpadki pri nas vsekakor

ne znamo smotrno gospodariti. Če bi vse lupili na Glinovem stroju, bi vsi odpadki ostali tam, nazarski lesarji pa bi jih takoj koristno porabili. Predlog v tem smislu bodo v Nazarjah pripravili v najkrajšem možnem času, vsekakor pa najkasneje do 15. februarja.

Do tega datuma se morajo opredeliti tudi porabniki lesa na šoštanjskem delu gozdno-gospodarskega območja, ki pa zajema le 18 odstotkov celotne lesne mase, zato je težava toliko večja. Gozdarji in porabniki lesa v velenjski občini se torej morajo odločiti med dvema možnostima. Ali s sovlaganji zagotoviti strojno lupljenje na svojem področju, ali se posluževati stroja v Nazarjah. Stroj je seveda izjemno drag, zato je njegova gospodarnost za razmeroma majhne količine lesa na tem področju vprašljiva. Vsi skupaj bodo torej o tej zadevi ponovno razpravljali 15. februarja.

Povedati seveda velja, da les zimske sečnje ni posebej problematičen, saj v tem obdobju ni pogojev za razvoj bioloških gozdnih škodljivcev, pri lesu polletne sečnje pa bo treba določila navedene odredbe dosledno upoštevati. Časa je malo, zato je treba odločitev sprejeti takoj.

J. Plesnik

Stroj za lupljenje v Gorenju-Glini Nazarje s svojimi zmogljivostmi se v tem obdobju ponuja kot najbolj smotrna rešitev

Gorenje Fecro

S tujimi partnerji tudi skupen razvoj

V slovenjgraškem Gorenju Fecro si v zadnjem času prizadeva okrepiti sodelovanje s tujimi poslovnimi partnerji. Radi bi povečali ponudbo na domačem trgu, uveljavili pa tudi skupen razvoj.

Ob koncu lanskega leta je Gorenje Fecro okrepilo sodelovanje pri proizvodnji opreme za pridobivanje in hlajenje mleka z zahodnonemško firmo Westfalia Separator, prav tako pa tudi z belgijsko tvrdko Packo in dvema

italijanskima firmama. Sodelujejo pa še z zahodnonemško Westfalia II, in sicer s proizvodnjo sestavnih delov za avtomobilске prikolice.

Posebej velja omeniti, da je Gorenje Fecro po uspešnem večletnem sodelovanju podpisalo kooperacijsko pogodbo z zahodnonemško firmo Nieros, in sicer pri proizvodnji opreme za mesnopredelovalno industrijo. Pogodba predvideva, med drugim,

skupen razvoj, sicer pa bodo zahvaljujoč sodelovanju z Nierosom obogatili ponudbo opreme za mesnopredelovalno industrijo.

Sicer v slovenjgraškem Gorenju Fecro, Tovarni nerjavne opreme za kmetijstvo in živilstvo, pripravljajo več projektov. Še posebej velja opozoriti na projekte s področja sistema zbiranja krvi, sodobnejše opreme za pridobivanje in hlajenje mleka ter opreme, ki deluje z nadtlakom oziroma podtlakom.

-ar-

Gorenje Muta

Ustvariti zadostno
akumulacijo

V Gorenju Muta, Tovarni poljedelskega orodja, kmetijskih strojev in livarskih izdelkov, z rezultati lanskega leta in gospodarstva. Študentska stališča okoli teh vprašanj so bila jasna, prav tako ponujene rešitve. Dejstvo je, da se ideje in predlogi rojevajo ob druženju in konfrontaciji mnenj. Študentje, še manj pa ostala mladina, takšnega sestajanja nima, ker zanj nima svojega prostora. Delovno okolje — šola in večerna srečanja v lokalnih prav gotovo ne predstavljata ustrezno rešitev.

Glavni vzrok nezainteresiranosti mladih za študij zahtevnejših smeri je gotovo nepravilno vrednotenje znanja v naši družbi. Dokler bodo delovne organizacije pri iskanju kvalitetnih kadrov omejene zgolj na poudarjanje noveletnih kolektarjev in obesk, ne bodo pa ponudile dostojne štipendije oz. vzpostavile razmere, kjer bo višina štipendije odvisna tudi od zahtevnosti stopnje študija, tako dolgo se bodo ubadale s problemom pomanjkanja strokovnega kadra.

Ob koncu je bilo moč opaziti znake obojestranskega zadovoljstva. Gospodarstvo in politika, zadovoljna ob spoznanju, da se odpira nova pot, katero gradijo mladi ter študentje, zadovoljni ob dejstvu, da so končno razumljeni in upoštevani.

Aleš Ojsteršek

Zelena luč ambicioznim študentom

V petek, 13. januarja, so se v Stiskarni s predsedstvom Šaleškega študentskega kluba sestali predstavniki DPO, predsednik IS občine Velenje, predsednik skupščine občine Velenje ter predstavniki tistih delovnih organizacij, ki predstavljajo hrbtenico gospodarstva v velenjski občini. Sestanek je sklical predsedstvo šaleških študentov, tema pogovora pa je bila zagotoviti študentom družabni prostor, sponzorstvo ŠSK ter najti rešitev problemom, ki nastajajo v odnosih štipenditor-štipendist.

Prostor, kjer bi se sestajali študentje in ostala mladina podobnih interesov, je po besedah vodstva ŠSK nujnost. Zalogostno je dejstvo, da v občini Velenje, ki spada med najbolj razvite, mladi nimajo svojega stalnega prostora. Omejeni so na ulico in gostinske obrate. Ob rešitvi tega problema bi imele koristi obe strani. Eden od problemov gospodarstva je namreč šibka pove-

zava s svojimi štipendisti. Razpisni potreb, raziskovalnih nalog, obvestila o organiziranju strokovnih predavanj se ponavadi izgube v kopici birokratskih papirjev ali na straneh dnevnega časopisa, nikjer pa ni borze, kjer bi se tovrstne informacije zbrale in bile na (v) pogled vsem zainteresentom. Dogovorili so se, da študentje pripravijo predloge za lokacijo prostora, nato pa bodo stekla vsa potrebna dela.

Financiranje dejavnosti ŠSK je bila naslednja tema razgovora. Glede na to, da so študentje svoj program dela, vključno s finančnim načrtom dostavili delovnim organizacijam že prej, so predstavniki iz svojih delovnih okolij prišli z že oblikovanim stališčem. Glavno sponzorstvo sta prevzela Gorenje in REK, ostale DO pa se bodo v podporo vključevale skupno z ostalimi družbenimi organizacijami, pokrile pa bodo 40 odstotkov potreb.

Neaktivnost mladih v delegatskem sistemu in nezainteresira-

Takole »skladiščenje« neobeljenega lesa je pravi raj za škodljivce, pa naj bo to v gozdu ali na skladišču

REK Elektrostrojna oprema

Z znanjem na trg

V tej Rekovski delovni organizaciji sta osnovni dejavnosti proizvodnja rudarske opreme in inštalacijsko-montažna dejavnost, ki je prevzeta iz prejšnje organiziranosti v temeljnih organizacijah. Za potrebe takšne proizvodne organiziranosti imajo v Esu bogat strokovni potencial. Obema dejavnostima posvečajo enako pozornost, saj so izkušnje tega kolektiva tolikšne, da lahko enakovredno obvladujejo obe dejavnosti. Tržne razmere, ki se zaostrejuje, zlasti v zadnjem času, pa kolektiv narekujejo, da išče takšne programske rešitve, ki mu bodo prinesle boljše tržne rezultate in delo za daljši čas.

Direktor tehnično-proizvodnega področja ESA Peter Krepel je na vprašanje kje vse so prisotni z rudarsko opremo, dejal: »Z našo proizvodno rudarsko opremo smo največ prisotni v domačem premovalniku in tesno sodelujemo z njihovimi strokovnjaki pri razvoju rudniške opreme, od metod odkopavanja premoga do vseh rudarskih postopkov. Prav te postopke in izkušnje pri izdelavi rudarske opreme smo uspešno prenesli tudi v druge slovenske rudnike rjavega premoga, prisotni pa smo tudi v srbskih in bosanskih rudnikih.«

Kako je z inštalacijsko-montažno dejavnostjo?

»Montažna dejavnost, prej organizirana v več temeljnih organizacijah, je sedaj ena organizacijska enota. V zadnjem času, kakšna tri leta nazaj, pa se razmerje te vrste dejavnosti intenzivno spreminja, zlasti na domačem trgu. Vedno večja je ponudba enostavnih gradbenih inštalacij v stanovanjskih in poslovnih objektih, manj pa tehnoloških inštalacij. Seveda se bomo trudili, da bi si pridobili dela za zahtevne tehnološke inštalacije, saj imamo na tem področju določene izkušnje. Pri spremljanju tehnologije v energetiki se že kažejo

možnosti za zahtevnejša dela na tem področju. V zadnjem času se s to dejavnostjo pojavljamo tudi pri odpravljanju ekološkega vpliva na naravo iz termoelektrarn. Gre za odžveplavanje dimnih plinov, enega zelo nevarnih stranskih produktov te energetske proizvodnje.«

V Esu je zadostna proizvodna in strokovna kapaciteta, ali nameravate razširiti sedanjo dejavnost?

»Ko gre za strokovna dela: konstruiranje, projektiranje, tehnološko obdelavo in izvedbo, vključno z montažo ter vključevanje objektov v panoge, vse to dejansko predstavlja velik potencial znanja. Tega pa je potrebno trgu ponuditi in si kljub znanju pridobiti novo znanje in nove postopke. V tej smeri že sprejemamo nove odločitve. Zlasti s področja hidravličnega samohodnega podpora, krmiljenja in računalniške obdelave kovin za hidravliko, je osvojeno veliko znanje. To pa nameravamo pridoma izkoristiti za dopolnilne programe. Podobno velja tudi za pridobljeno znanje za montažno dejavnost. Tudi to znanje bomo ponudili domačemu tržišču, prav tako tujemu trgu, predvsem konvertibilnemu. Skratka, tudi tu so potrebne programske usmeritve. Osnovni naš cilj pa je ponuditi največ lastnega strokovnega dela.«

Kako naprej?

»Kljub gospodarskim težavam, ki so že nekaj časa prisotne, nas še tare velika inflacija in divjanje cen reprovromaterialov. Vse to pa močno vpliva na poslovno uspešnost in učinkovitost. Kljub temu smo optimisti, in da ne bo izvenlo kot fraza, smo zelo resno sprejeli določene organizacijske prijeme, ki smo si jih zastavili že ob prehodu v enovito delovno organizacijo. Tako menim, da nas razmere tržnega gospodarstva ne bi smele presenetiti ali prehiteti.«

B. Mugerle

Gorenje Elektrokovinarska oprema

Cilj: vključitev v evropsko družbo proizvajalcev

Nadaljevanje s 1. strani

Ce bi bilo tovrstnega sodelovanja več že v preteklosti, in Gorenje se je zanj zavzemalo, bi zagotovo dosegala bivša Elektrokovinarska oprema drugačen razvoj, kot ga je, bila pa bi proizvajalec tudi zahtevnejših sestavnih delov.

V Gorenju EKO si prizadevajo, da bi kar najbolj izkoristili danosti, ki jih imajo oziroma da bi pospešeno ustvarili pogoje za uresničitev razvojnih usmeritev. Pri tem pa želijo, kot poudarjajo, kar najbolj izkoristiti tudi izkušnje in znanje delavcev Gorenja, saj je znano, da je Gorenje zahteven kupec in proizvajalec kvalitetnih izdelkov. Pri tem ugotavljajo, da proizvodnja mehanskih komponent dobro obvladujejo (tako tehnološko kot proizvodno in razvojno) in da se, na primer, s pohištvenim okovjem že uveljavljajo na trgu kot soliden in konkurenčen dobavitelj, ki je vselej pripravljen prisluhniti željam in pobudam poslovnih partnerjev. Tako so uspeli v zadnjem času pridobiti nove kupce pohištvenega okovja. Drugačen pa je položaj na področju elektrokomponent, kjer bi radi popestrili ponudbo, posebej se z zahtevnejšimi tovrstnimi sestavnimi deli. Da bi čimprej poslali na domače in tuje trge nove elektrokomponente, je bila sprejeta odločitev, da bodo proizvodnjo nekaterih tovrstnih sestavnih delov cosvajali s sodelovanjem s tujimi firmami, in sicer ali s prenosom iz znanja ali s kooperacijami. Razgovori s tujimi partnerji so v teku, prvi tovrstni novi izdelki iz Gorenja EKO pa naj bi bili na trgu že letošnjo jesen. S tem uresničujemo tudi eno od nalog, ki so jo zapisali v sanacijski program. Dodati pa velja, da se bodo odločili, po vsej verjetnosti, tudi

za nekatere take nove elektrokomponente, ki jih s sanacijskim programom sicer niso predvideli, so pa zanimive za domače in tuje trge. Tako želijo v kar največji možni meri preverjati kakovost sestavnih delov na tehnološko najbolj zahtevnih tujih trgih.

V Gorenju Elektrokovinarska oprema pospešeno pripravljajo s sodelovanjem z Gorenjem Raziškave in razvoj, kot pripoveduje Vinko Turk, dve predinvesticijski študiji, in sicer za obnovo tehnologije za proizvodnjo mehanskih komponent ter za ugotovitev proizvodnje setov in elektronskih komponent.

V Gorenju EKO so morali v zadnjih mesecih razreševati tudi problematiko tehnoloških presežkov delavcev. Zdaj čaka na zaposlitev le še 14 delavcev, 18 pa jih bo našlo delo v novi delovni organizaciji Elektrotoritive, ki bo prevzela del programa Gorenje EKO, in sicer instalacijsko dejavnost, ki jo opuščajo. Gorenje EKO je bil pobudnik za ustanovitev te nove delovne organizacije, pripravlja njeno ustanovitev, brezplačno pa bodo nanjo prenesli tudi osnovna sredstva.

Pomembno je, kot ugotavljajo v Gorenju Elektrokovinarska oprema, da postajajo njihovi delavci bolj zadovoljni, tudi zavoljo trdnje perspektive, ki je pred njimi. Prav tako pomembno pa je, da so uspeli v zadnjem času pridobiti nove, mlajše strokovnjake, kar je, seveda od denarju, eden od osnovnih pogojev tudi za uvajanje novih programov in izdelkov. Sicer pa si v Gorenju EKO želijo, da bi Center srednjih šol čimprej pridobil nove prostore za učne delavnice, s čimer bi zaokrožil učni proces, prostori v Gorenju EKO pa bi bili na voljo za nove programe.

N. K.

Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov

Več posvetov

Društvo varnostnih inženirjev in tehnikov občin Velenje, Mozirje in nekaterih občin koroške regije šteje okoli 60 članov. To so predvsem delavci s področja varnosti pri delu in nekateri drugi, ki se ukvarjajo s tem področjem. »Kazalo bi v društvo pritegniti še druge delavce, ki bi s svojo strokovnostjo pomagali pri našem delu,« pravi predsednik DVIT-a Boris Brešar in nadaljuje. »Društvo je bilo ustanovljeno z namenom strokovne izmenjave delavcev služb varstva pri delu, pomoč pri njihovem delu, skrbeti za njihovo strokovno usposabljanje in nenazadnje družabnost. Lani je društvo izpolnilo vse zastavljene naloge. Kot druga društva v Sloveniji smo tudi mi obravnavali osnutke in predloge pravilnikov s področja varstva pri delu. Lani smo obravnavali dva takšna pravilnika, eden je bil sprejet, drugi pa bo v kratkem. Ti pravilniki obstajajo že doli časa, vendar jih je bilo treba spričo nekaterih zastarelih predpisov dopolniti, oziroma nekatere člene spremeniti. Dejstvo je, da v preteklosti na pravilnike ni bilo moč dati predlogov in pripomb, sedaj pa smo preko zveze DVIT dali predloge in pripombe, ki so bile tudi upoštevane.

Vodstvo društva se redno sestaja z vodji varstva pri delu v delovnih organizacijah. Na teh posvetih izmenjavamo izkušnje, govorimo o težavah in pomanjkljivostih, ki jih opažamo pri svojem delu. Dostikrat se dogaja, da so določeni predpisi z varstva pri delu nedorečeni, ali pa jih različni ljudje različno tolmačijo. Lani smo imeli dva takšna posveta, letos pa jih bomo pripravili vsake tri mesece. S tem bomo mnogo lažje sproti razreševali nekatere nakopičene težave.

Eden takšnih posvetov je bil 19. januarja v šoštanjskih termoelektrarnah, kjer so se razširjene seje izvršnega odbora društva varnostnih inženirjev in tehnikov udeležili še varnostni inženirji in tehniki in vodje služb za varstvo pri delu nekaterih velenjskih delovnih organizacij. Na posvetu so ocenili delo v preteklem letu, pripravili načrt za leto, precej pozornosti pa so namenili tudi stanju varnosti pri delu, neugodnim in bolniškim izostankom z dela. Spregovorili so tudi o poklicnih obolenjih. Za boljše izobraževanje varstva pri delu, ki ga izvaja delavska univerza Titovo Velenje, so na seji imenovali posebno komisijo.

B. Mugerle

Občina Mozirje

Najvišji davek bodo plačali otroci

»V letu 1988 so bile sprejete spremembe na področju Zakona o obdavčevanju proizvodov in storitev v prometu. 11. točka 23. člena tega zakona določa, da prometnega davka v pavšalnem letnem znesku ne sme plačevati posameznik-davčni zavezanec, ki opravlja samostojno trgovsko, gostinsko, odvetniško in prevoznico dejavnost. (Ur. l. SFRJ, št. 27/88).

V skladu s tem zakonom je bil spremenjen tudi Zakon o davkih občanov, ki v tretjem odstavku 93. člena določa, da davka v pavšalnem letnem znesku ni mogoče odmeriti zavezanecem, ki opravljajo avtoprevoznico dejavnost, storitve z gradbeno mehanizacijo, prodaja na drobno ter gostinsko dejavnost in tudi ne zavezanecem, ki opravljajo gospodarsko dejavnost v skupni obratovnišnici oz. skupnosti (Ur. l. SRS, št. 36/88).

Nova zakonodaja zavezuje upravni organ, da je vse štiri zavezanke, ki opravljajo prevoz otrok v naši občini, preuvidel iz pavšalne obdavčitve na obdavčitev po dejanskem dohodku. To

pa pomeni, da so zavezanke dolžni voditi poslovno dokumentacijo in se jim na osnovi ugotovljenega dohodka odmerja davek.

Vsi štirje zavezanke ne izpolnjujejo niti pogojev iz druge ali

Odmevi

Obvestilo

Delovne ljudi in občane obveščamo, da morajo do 15. februarja 1989 oddati svoje vloge za uveljavljanje socialnovarstvenih pomoči:

- DELNA NADOMESTITEV STANARINE
- DRUŽBENA POMOČ OTROKOM

Vloge izpolnijo na obrazcu SPN-I, ki ga dobijo v knjižnici. Vsi morajo na novo priložiti potrdilo davčne uprave o katastrskem dohodku zase, oziroma za starše in sorodnike, če družina živi pri njih.

Vloge oddajo zaposleni v kadrovske-socialnih službah svoje delovne organizacije. Upokojenci, zaposleni pri obrtnikih, kmetje in nespo-

sobni za delo, pa bodo svoje vloge oddali na Centru za socialno delo Titovo Velenje.

Obvestilo velja tako za tiste, ki pomoči že prejema, kot za tiste, ki jih želijo na novo uveljaviti. Podrobnejše informacije dobite na Centru za socialno delo, tel. št. 854-365 in 853-031.

CENTER ZA SOCIALNO DELO
TITOVO VELENJE

Uprava za družbene prihodke
SO Mozirje

Janez Plesnik

Nepremišljena strela

Blo lovec odgovarjal?

Doma imamo kokeršpanjllko, angleške pasme. Kliče mo jo Sandra, njene ocene so odlične. Potem pride usodni četrtek, ko ob 19. uri in 45 minut v našem naselju, Žarovi, padeta dva nepremišljena strela, ki zadeneta psičko, jo hudo poškodujeta, vendar psička preživi.

Kako je prišlo do nepremišljenega strela? Sin Aleš je šel s psičko na krajiš sprehod: od doma mimo Postaje milice do parkirnega prostora HPH, igrišča ob gozdu, kjer sta se pri drugi jasi obrnila in vračala po isti poti. Pri jasi, kjer je manjše nogometno igrišče, je sin Sandro odpel, in ko je stekla po jasi, sta padla dva strela.

Lovca, sosed Boris Korošec je v vrtu, v zasedi čakal lisice. Bila je jasna noč, luna ob polnem sijaju, kjer si lahko na razdalji 20 metrov, na takii razdalji je lovec streljal, prepoznal in ločil miš od pocigane, gotovo pa tudi psičko od lisice. Lovec bi moral prepoznati tako psičko kot sina. Temu se je sicer

opravičil, in tudi meni je prišlo, da mu je žal zaradi pokvarjenega večera.

Dežurni živinodržavnik je bil tisto noč Milan Matko, to sem zvedel na Postaji milice, ki je poskrbel, da je naša psička prežive.

Kaj pravi zakon o varovanju, gojitvi in lovu ter upravljanju lovišč (Ur. list SRS 25/76)? V 21. členu določa, da sme psa pokončati lovski čuvaj ali lovec, če je pes oddaljen več kot 200 metrov od zadnje hiše v naselju, ali 50 metrov od gospodarja oziroma od osebe s katero je pes v naravi (sin Aleš je bil oddaljen 15 metrov, zadnja hiša v naselju pa 85 metrov).

Sam pa imam že doslej zbranih sedem različnih primerov, ko so bili ubiti ali obstrljeni psi, v treh primerih so bili ogroženi tudi ljudje. V našem primeru je bil ogrožen sin, in če bi psička tekla v malo drugačno smer, bi sin gotovo dobil šibre.

Zato tudi prosim vse, ki ste bili ob svojega psa, pa je bil ta ustreljen na travniku, na njivi ali na dvorišču — opišite mi te primere v nekaj vrsticah, podpišite se, jaz pa vam obljubim, če ne želite, vašega imena ne bom izdal.

Lojze Ojsteršek

Nosilci vsake ideje so ljudje

V enem izmed svojih člankov je tov. Rezman napovedal izničenje protestnega shoda preko Šaleškega ekološkega društva, kot njegovega amorfnega ostanka, če se to ne bo vključilo v stranko zelenih.

Stranka zelenih, uresničitev zelenega manifesta, brez boja in prisile? Vsaka stranka je prisiljena biti politični boj za oblast in si seveda tako ustvarjati tudi nasprotnike. Toda, ker ni več veliko časa, ni rešitev v ustanovitvi nove stranke, kjer bo ekološko osveščen zaprt krog ljudi, temveč v sposobnosti prikazati vsem ljudem, da imajo samo dve možnosti: da se odpovedo sedanjemu načinu življenja in sprejmejo novega, materialno manj zahtevnega, zato pa duhovno bogatejšega, ali da gredo samouničenju nasproti. Med tema dvema možnostima bo moral izbirati vsak: komunist ali demokrat ali zeleni.

Govorimo o sistemih, strukturah, prostorih... in se izogibamo besedi ljudje. Nosilci vsake ideje so ljudje, ki naj bi v socialističnem redu svoje osebne interese podrejali družbenim in bi bili hkrati tudi oblikovalci teh družbenih interesov, in tako spet dobili možnost družbene interese podrediti osebnim. Ali smo izbirali za ta ključna mesta ljudi, ki tega niso izbrali? Ali smo izbirali ljudi, ki so imeli sposobnost

predvideti posledice svojih odločitev? Ali smo oblikovali kriterije za ta mesta in za ljudi, ki jih zasledajo, preproste in človeške: nesebičnost, sposobnost sočustvovanja, skromnost, samoiniciativnost, odgovornost, samokritičnost, pogum in delavoljnost? Nismo. Tako se še vedno pojavljajo ljudje z izrazito rentabilno miselnostjo, ki jih vzpodbuja v borbi za materialne dobrine, ki znajo biti tako prepričljivi, pa tudi brezobzirni, da utišajo vsakega manj pogumnega in občutljivega nasprotnika. Taki ljudje pa se pojavljajo povsod: med komunisti, demokrati in tudi zelenimi. Ne obsojamo jih, vzgojila jih je okolica, toda ne pustimo jim več, da usmerjajo razvoj sveta, ker bodo v svoji nesposobnosti predvideli posledice svojega ravnanja uničili sebe in nas.

Sem za brezstrankarski sistem, ker se prej ali slej taki ljudje iz zgornjega odstavka polastijo vsake stranke s se tako humanimi idejami, ki jih znajo mojstrsko izrabiti sebi v prid. Proizvajajo jih kapitalizem, podreja se jim socializem. Od kod njihova moč?

V brezobzirnosti, samozavesti zaradi nesposobnosti samokritičnosti, v neprestanem strahu da je sentimentalnost ali čustvenost človeška slabost, zato smo jo tako dolgo skrivali. Več jih je med

Oh, ta čudovita bitja

Spolni razvrat N. Š.

Pod tem naslovom bi morala biti objavljena deveta zgodba nadaljevanke o življenju v Hosti in na Šumnikovi domačiji. Žal pa smo prisiljeni nadaljevanke Oh, ta čudovita bitja končati zaradi nepredvidenih dogodkov, kajti:

V Hosti je pred dnevi prišlo do splošne zmede. Živali so se med sabo sprle tako kot še nikoli, brezumno so se zmerjale in kričale vse povprek. Lisice so udarile po čebelah, veverice po podlasicah, podlase po liščkah, medvedje po zajcih — skratka Hosta je postalo eno samo krvavo bojišče brez vladajočih in vladanih. Hrup podivjanih živalskih tropov je segal celo do Šumnikove domačije. In še danes ne vemo, kaj je zgrabilo Šumnikovega starega ata Franca, da je rdečih oči stopil iz hiše proti Hosti. Domači so kasneje vedeli povedati, da je postajal čuden že pri gledanju večernega TV dnevnika, ki je — tako kot že nekaj poslednjih mesecev —

tudi tokrat natrosil kup absurdnih novic iz naše ljube domovine. Stari ata je mrmral nekaj o drhali in o tem, da bo pri nas kmalu tako kot v Hosti, kjer se živali že grizejo med sabo.

Skratka, stari ata je vznemirjen odšel proti Hosti in kmalu potem so Šumnikovi zagledali sredi Hoste ogenjček, ki je postal ogenj in koj za tem pravi požar. Ko so pritekli do roba Hoste, kjer so se v peklenskem ognju cvrle med sabo še vedno sprte živali, so našli na tleh sedečega starega ata, ki je na ves glas tulil: »Ha, ha, ho, ho! Zdaj pa imate hudiča! Ho, ho. Klicali ste rdečega ognja, zdaj pa se scvrite v njem! Ha, ha, ho, ho!« Še potem, ko so ga odpeljali močje v belem, je v rokah stiskal škatlico z napisom DRAVA, 50 drvaca.

In tako so zublji Rdečega ognja uničili nove zgodbe o Šumnikih, Hosti in njenih prebivalcih. Zbogom.

nee prvega odstavka 93. člena Zakona o davkih občanov, ki se glasi: Davek iz gospodarske dejavnosti v pavšalnem letnem znesku plačujejo zavezanec, ki opravljajo dejavnost v manjšem obsegu, to pa pomeni, da njihov dohodek ne presega polovice povprečnega letnega osebnega dohodka zaposlenih delavcev v gospodarstvu v SRS, ki je za leto 1988 znašal 1.626.378 din. Zavezanec so v preteklem letu registrirali promet v višini 48.491.420 din, od tega pa plačali 2.686.340 din davčnih obveznosti.

P. S.: *Odgovor Uprave za družbene prihodke skupščine občine Mozirje je seveda jasan in ne trpi ugovora. Zakon je zakon in temu ni kaj dodati in ne odvzeti. Namen članka ni bil polemika z davčno politiko, njegov namen je bil opozoriti na težave otrok z visokogorskih kmetij na Solčavskem, ki davčne politike gotovo niso sami oblikovali in so za njene (ne)pravilnosti še najmanj krivi, v šolo pa bi vendarle radi normalno hodili in se učili.

Kako se bo stvar razpletla ne vem, ponovno pa trdim, da bodo »najvišji davek plačali otroci«.

Naš znanec Aleksander Videčnik

Kako nebogljeni smo proti našim prednikom

Kratko in jedrnat pisanje je dobro pisanje. Pa pri našem znanecu Aleksandru Videčniku to ni mogoče. Prebogata je njegova življenjska pot, preobširno in razvejano je njegovo delo v nekaj več kot zadnjem desetletju v Zgornji Savinjski dolini in z njo. Že naštevane dejstev bi zavzelo veliko prostora, kaj šele opisovanje njegovih življenjskih resnic, zgodb, zanimivosti, poznavanje neprecenljive dediščine in izročila te doline. Vsega tega bogastva se tudi domačini nismo zavedali, skoraj ga nismo poznali, Aleksander Videčnik pa nam ga je razkril v vseh njegovih razsežnostih, utrl je pot mladim raziskovalcem. Ti sicer ne kažejo kakšne posebne raziskovalne ihte in četudi ne bodo gradili na njegovih temeljih, je opravil zares veliko delo. Pravzaprav ga še ni, saj je načrtov premnogo in njegovo pero iz dneva v dan piše nove in nove vrstice.

Na kratko torej ne gre, saj te v pogovoru z njim zalije val novih dejstev, podatkov in zgodb in pač moraš pobrati kolikor moreš kapljic. Raziskovalna žilica je v njem od rojstva, le da je v poznih letih postala nepresušna žila. Med službovanjem v celjski banki so ga pritegnili spomini dr. Josipa Vošnjaka in lotil se je proučevanja hranilništva na slovenskem, denarništa na celjskem, nastale so knjižice, številni članki, prav te dni znova raziskuje to področje, mi pa se pomudimo drugje.

Upokojenka leta preživlja v Mozirju, pa to niso leta miru in zaslužnega oddiha, to so leta nenehnega dela in raziskovanja. Že prve dni, ko je prišel v dolino, mu žilica ni dala miru. Za »uvod« je leta 1977 nastal vodnik po Gornji Savinjski dolini, ki je celovito povzel (prvič sploh) turistično ponudbo doline. Prevzel je tudi urejanje Savinjskih novic, ki so v letih njegovega uredništva postale nepogrešljive vir informacij v slehernem gospodinjstvu. Z objojem pa se je šele pričelo.

»Ob zbiranju gradiva za vodnik sem spoznal posebnosti doline, njeno bogastvo, spoznal sem ljudi. Notranje občudovanje vsega tega me je »prisililo« v sistematično raziskovanje, v odkrivanje zgodovinskih resnic, od tedaj skorajda neznanih. Področje moziške občine je zagotovo med najmanj raziskanimi v Sloveniji. Kot da se tu v zgodovini ni nič dogajalo, pa je to velika zmot. Ob urejanju Savinjskih novic sem prišel v »stik« z izrednim pomanjkanjem virov za raziskave, zato sem pričel z urejanjem zgodovinskega arhiva pri občinski kulturni skupnosti. V njem so danes številne in bogate listine, fotografije in drugi viri za vsa področja.

Pri tem moram posebej poudariti vsestransko razumevanje in

Aleksander Videčnik: »Moje delo je temelj, na katerem naj gradijo mladi«

pomoč prebivalstva, kar pogosto pogošam pri tistih, ki so za to poklicani. Prav enkratni odnos ljudi me je bodril pri delu, pripravljeni so pomagati pri iskanju korenin, svojih in prednikov. Iz dneva v dan se same po sebi ponujajo nove teme.

Članki z vseh področij nekdanjega dela in življenja so terjali nekaj drugega, nekaj več. To je želel tudi občinski sindikat in raziskovanje je dobilo globlje razsežnosti. Industrijski delavci in delavsko gibanje, večina je neupravičeno menila, da tega v dolini ni bilo, kmečko delavstvo — hlapci, dekle, posli — gozdni in žagarski delavci, splavarji, furmani in drugi, so sociološko izredno zanimive skupine. Njihovo poslanstvo je bilo vredno ohraniti. Pri delu ga je vedno vodil le en cilj — da bi ljudje na kar najbolj preprost način z branjem ohranjali svojo in preteklost kraja, mnogokrat so jo tako šele spoznali.

»Ljudje so željni takšnega bra-

nja. Zlasti zato, ker je druga vojna v marsičem zbrisala spomin. Veliko virov je bilo uničenih, veliko je bilo odpeljanih iz doline. Nastala je vrzel, ki je en sam ne more zapolniti. Moje delo bi moralo biti spodbuda mlajšim raziskovalcem, vendar študentje premalo segajo po domačih temah, morali bi iskati snov v domačih logih. Možnosti je ogromno, tu je stavbarstvo, povsem neraziskana arheologija, da ne naštevam naprej. Dobro bi bilo, če bi se študentje različnih smeri povezali in raziskovali ne glede

vodnika so tu knjižice o delavskem gibanju v Gornji Savinjski dolini, o delavski enotnosti, o gozdni delavcih v Lučah, o kmečnem delavstvu v dolini, o združenem povezovanju kmetov, zadnja opisuje življenje in delo furmanov med Dretom in Savinjo. Furmanstvo je bilo za življenje ljudi v dolini izredno pomembno, ob tem pa povsem neraziskano. Tudi to je izredno zanimivo branje, avtor pa je pri tem znova spoznal veliko novih zanimivosti, na podlagi katerih že snuje nove načrte. Tu so kovači, kolarji, sedlarji, domače zdravstvo, ljudsko godstvo, tu je izredna iznajdljivost ljudi v hribih, njihovo mojstrstvo pri tehničnih iznajdbah, ki je nekaj komaj dojemljivega.

Obilico že zbranega gradiva o ljudskem zdravstvu je zaenkrat »dal na stran«, bolj ga je pritegnilo ljudsko godstvo, bogato izročilo pihalnih godb in tamburaških zborov, doma izdelanih glasbil, ki še igrajo, pa še in še. Se letos namerava obuditi spomin na čitalnice in na izviren način obeležiti 110-letnico čitalništva v Mozirju, tu je galerijska dejavnost, pa ne bom več našteval.

»Kako nebogljeni smo v primerjavi z našimi predniki«, pravi in dodaja: »Ob vsej raziskovalni vnemi in volji, sem velikokrat nejevoljen, celo žalosten. Boli me, da se ob posameznih knjižicah zadovoljujem z eno samo tiskarsko polo, ogromno gradiva pa ostane v arhivu. Takšno omejevanje je lahko usodno, včasih pa se mi zdi, da je pravzaprav škoda časa za mukotrpno zbiranje gradiva in raziskovanje.«

To je nemara res, res pa je tudi, da ni tako hudo. Le zdravje naj posluži in Aleksander Videčnik se bo podpisal pod še prenekatero zanimivo delo, nam vsem v opomin, spomin, korist in veselje.

Janez Plesnik

na vse težave. Manjka tudi mentorstva, za raziskovalno delo na osnovnih solah je zmanjkalo časa, pa je to velika škoda, saj so otroci veliko odkrili in bi lahko še več. Pobude za raziskave dajejo posamezniki in redke delovne organizacije, ni pa skupne in načrtno pobude, ni pravega usmerjanja.

Kolikor se da na kratko: Aleksander Videčnik je napisal ogromno člankov iz najrazličnejših področij, poleg turističnega

Na vozovih ni bil naložen samo les, karkoli pa je že bilo, postanka pred furmansko gostilno ni preprečilo

Furmani so do železniške postaje v Šmartnem ob Paki dnevno zvozili toliko lesa, da so pred desetletji razmišljali celo o železnici

Občina Mozirje

Kmetijstvo na beograjski televiziji

Konec tedna so ljudje po Zgornji Savinjski dolini zvedavo opazovali vozilo beograjske televizije, predvsem seveda snemalno ekipo. Pa ni bilo to nič nenavadnega. Štirinajst dni nazaj so se namreč Zgornjesavinjsčani odzvali povabilu beograjske televizije in srbskega izvršnega sveta in na Kopaoniku sodelovali pri

snemanju znane oddaje »Znanje imanje«. Čas od povabila do snemanja je bil izredno kratek, vendar so predstavniki moziške občine s pomočjo delovnih organizacij vendarle pravočasno prišli na Kopaonik. Na pot so odšli predstavniki občinske skupščine, Zgornjesavinjske kmetijske zadruge, mladinske organizacije,

Ob 110-letnici Gasilskega društva Šoštanj-mesto

Gasilstvo na čvrstih temeljih

Člani najstarejšega društva v Saleški dolini so imeli v soboto, 21. januarja, v Gasilskem domu jubilejni, 110. redni letni občni zbor. Poleg domačinov in številnih delegacij iz sosednjih društev, celo iz sevezovzhodne Slovenije, je prispela tudi delegacija pobratenega društva iz hrvatske Čazme. Zborovanja se je udeležil tudi predsednik Občinske gasilske zveze Tone Berložnik, predsednik krajevne skupnosti Šoštanj Matjaž Natek in predstavniki ostalih družbenopolitičnih organizacij Šoštanja.

Predsednik društva Ivan Ojsteršek je v govoru omenil smerice za nadaljnje delo v gasilstvu, sprejete lani na 11. kongresu slovenskih gasilcev v Celju. Hkrati je omenil velike uspehe, ki so jih dosegli lani: dograditev tretje faze gasilskega doma v katerem so pridobili sodobne garderobe s kopalnico, kleti, skladišče za gorivo ter pisarno. Za jubilej pa so obnovili tudi fasado doma. Vse to so zmogli ob veliki podpori družbenopolitične skupnosti, krajevne skupnosti Šoštanj, Skorna in Raven pri Šoštanju ter ob velikem razumevanju domačinov, ki podpirajo gasilce.

Med najbolj poštvovalnimi člani je predsednik pohvalil: Petra Radoja, Cirila Kajba, Staneta Mlakarja, Danila Čebula mlajšega, Hinka Bolha, Toneta Mežnarja in Mirana Stropnika. Zahvalil se je tudi vsem društvom od Primorske do Prekmurja, ki se vsako leto udeležujejo memoriala Jožeta Žunkoviča. Poudaril je tudi, da že deset let uspešno sodelujejo s pobrateno Čazmo, navezali pa so tudi stike z raznimi društvi v Avstriji, Zvezni republiki Nemčiji in celo v Belgiji. Tako se tudi gasilstvo povezuje s sodobnimi tokovi Zahodne Evrope. Svoje poročilo je sklenil z verzom Otona Zupanciča: »Ne bojte se za pomoč, gasilci bdijo dan in noč.«

Poveljnik Peter Radoja je dodal, da so člani lani opravili kar

1878 ur prostovoljnega dela. Imeli so veliko vaj, izbruhnili je osem požarov v mestu in okolici, ki pa zaradi hitre intervencije niso povzročili veliko škode. Uspešni so tudi usposobili gasilske trojke v Skornem in Ravnah. Pohvalili so Cveta Grabnerja, ki je v Zavodnjah zelo uspešno vodil gašenje pri požaru Napotnikovega kozolca, ki ga je povzročila otroška igra z bencinom. Zato gasilci še enkrat opozarjajo, naj se otroci ne igrajo z ognjem. Omenil je tudi številne preventivne preglede v delovnih organizacijah.

Nato je Tone Berložnik čestital k visokemu jubileju in podelil gasilsko odličja II. stopnje, ki so jih prejeli: Janko Znider, Štefan Makari, Marjan Globačnik, Leopold Koren, Tone Finkš, Miran Stropnik, Fanika Tot, Rezka Pungartnik, Ivica Uranjek, Marjana Šrbot, Alojz Dobnik, Ivan Znider, Sandi Zagradnik in Bernarda Radoja.

Posebna priznanja so prejeli: Karel Napotnik, Stane Mlakar, Branko Drev, Ivan Bačovnik, Ciril Kajba, Danilo Čebul st., Hinko Bolha, ki že več deset let delujejo v gasilstvu, še zlasti pa veterani Miloš Volk, ki je član že 70 let.

Počastili pa so še veterane: Ivana Meleta, Franca Gorčana, Franca Srebotnika in Tineta Turka st. Delegacija gasilskega društva iz Štraš, ki jo je vodil predsednik Ekart, pa je društvu za jubilej podelila zlato plaketo v znak priznanja za dolgoletno uspešno sodelovanje.

Društvu sta čestitala tudi Zdravko Zupancič in imenu godbe Zarja in predsednik krajevne skupnosti Matjaž Natek. Oba sta društvu obljubila ob proslavi visokega jubileja, ki bo 19. in 20. avgusta z veliko parado in ob Žunkovičevem memorialu vso pomoč in podporo. Društvo bo še naprej vodil Ivan Ojsteršek, poveljnik Peter Radoja, tajnik Anton Sevar in blagajnik Tomo Hudoletnjak.

Viktor Kojc
Foto Jože Miklavc

Priznanja za veterane.

Delo išče nad 500 oseb

Konec decembra preteklega leta je preko Skupnosti za zaposlovanje Velenje iskalo delo 521 oseb, kar je precej več kot decembra '87, ko je bilo na skupnosti prijavljenih 328 brezposelnih.

Stopnja relativne brezposelnosti v decembru lanskega leta znaša približno 2 odstotka, kar pa je še vedno pod republiškim povprečjem.

Največ brezposelnih, več kot polovico vseh (290) je na I. stopnji izobrazbe, kar lahko pomeni, da se združeno delo ne zadovoljuje več z nekvalificirano delovno silo.

(mkp)

»Razumljivo je, da se je med furmanom in konjem spletla posebna vez, ki ni temeljila zgolj na izkoriščanju, bila je neke vrste čustvena vez. Furmani so svoje konje spoštovali in jih s časom vzljubili. Navezanost živali na človeka pa je plod lepega ravnanja z njo. Ko govorimo o teh razmerjih moramo poudariti, da so bili furmani v marsičem odvisni od konja. Dolge vožnje so večkrat povzročile takšno utrujenost, da ji človek ni bil kos, zato je pogosto furman na vozu, polnem tovarov, zaspal. Konj je poznal utečene vozne poti in je nemoteno nadaljeval vožnjo. Furmani so vozili določeno obdobje v isto smer, pa so konji kot običajno obstali na mestu, kjer so jih »futrili« (krmili) — to je bilo največkrat pred kako furmansko gostilno. Kadar je furman pod vplivom alkohola na vožnji domov mirno spal, ga je konj varno pripeljal na domače dvorišče.«

Koliko dela je bilo potrebnega za nakup enega konja? Leta 1937 je bil konj vreden okoli 4.000 dinarjev, furman je na dan zaslužil 200 dinarjev, torej je za konja delal 20 dni; leta 1950 je bilo treba za konja odšteti 15.000 dinarjev, furman je na dan zaslužil 500 dinarjev in je konja lahko kupil v 30 dneh; konj je bil leta 1952 vreden 16.000 dinarjev, dnevni zaslužek je bil 800 dinarjev in konj je bil zaslužen v 20 dneh; razmerja so se porušila leta 1957, ko so za konja zahtevali že 80.000 dinarjev, furman je zaslužil 1.200 dinarjev in je moral za konja delati celih 66 dni; danes je konj vreden 2,5 milijona dinarjev, vprežne usluge v kmetijstvu pa niso ovrednotene.

V okraju Mozirje so leta 1949 našli 1.771 konj; kasneje v okraju Šoštanj leta 1951 le še 1.458; v občini Mozirje 1953 1.191; leta 1980 337 in leta 1981 komaj še 259 konj.

»Modrasov šnops« je bilo znano poživilo za konje, pa še za zdravljenje so ga nekateri domači zdravniki uporabljali. Med zelo znane pripravljence tega sredstva sodita Pukart — grašinski kovač in Brecljov Tona na Brezju. Modrasov šnops so pripravili tako, da so živega modrasa dali v steklenico, kjer se je sam pokončal. Nato so zli nanižganje in to pustili nekaj časa. Potem so sredstvo po kapljicah na kruhu uporabljali kot poživilo. Rekli so, da je konj potem postal »tuler« ali »tulerčast« kar pomeni, da je bil spet živahen.

»Modrasovo olje« je zelo upošteval nazarski »grašinski« kovač Pukart. Za razliko od tistega, ki so ga sicer pripravljali z žganjem, je bilo treba na živega modrasa v steklenico (štefan — dva litra) zaliti z litrom in pol lanenega olja. Baje je moral biti modras ujet pred sv. Jurjem; to verjetno pomeni, da je tisti čas imel največ strupa. V olju je kača povsem razpadla in kot vedo povedati očividci, je modras v olju živel še kake tri dni; zadnji del je že razpadel, ko je v glavi še bilo življenje. Konjem so dajali to poživilo le po kapljicah na kruhu. Seveda je tudi v tem primeru postala žival zasvojena. Nasploh lahko rečemo, da se je pri poživilih, razen navadnega žganja in vina, konj na to navadil in je postal od njih odvisen.

Krajevna skupnost Franca Leskoška-Luke — Pesje

Poživiti delo mladih in potrošniškega sveta

V krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke Pesje so s preteklim delom izredno zadovoljni. Kako tudi ne bi bili, saj so kljub kriznim časom uresničili skorajda vse zastavljene naloge iz programa samoprispevka v preteklem letu. Ostala jim je le cesta na Enclov vrh in izgrajna nadomestnega otroškega igrišča, ki so ga dodatno vključili v program samoprispevka. Seveda pa brez samoprispevka vsega tega ne bi mogli uresničiti, tudi nadaljnji načrti so odvisni od zbranih sredstev krajanov.

In katere naloge jih čakajo letos? Ko so se v KS Pesje pogovarjali o nalogah za letošnje, pri tem izhajajo iz srednjeročnega programa, so ugotovili, da niso mogli uresničiti izgradnje kabelske TV v Podgorju, predvsem zaradi objektivnih razlogov, ki pa jih ni moč iskati v krajevni skupnosti. Težave so namreč bile pri izvajalcih KTV, Gorenje in PTT. Zdaj se bodo izgradnje KT v Podgorju najprej lotili.

Dve nalogama bodo namenili še posebno pozornost. To sta poživitev potrošniškega sveta, ki je sicer ustanovljen, vendar ne dela ter mladinski organizaciji, ki z izvolitvijo novega vodstva že kaže znake aktivnosti. Tudi na komunalnem področju jih čaka letos nekaj del. To je izgradnja ceste Janka Vrabca in ceste do pokopališča, ki ju bodo skušali prenesti v program komunalne skupnosti. Začeli so se pogovarjati tudi o nujnosti javne razsvet-

ljave v kraju, vendar to ne bo možno letos. Precej dela pa bodo imeli v krajevni skupnosti s sprejemom gostov iz pobratene makedonske Kamnice in Grip iz Splita, ki prihajajo letos maja v krajevno skupnost Pesje. Gre za precej številno delegacijo, saj bo štela okrog 80 gostov. Gostitelji se bodo na sprejem dobro pripravili, saj želijo dostojen sprejem, ki so ga bili deležni na obisku v Kamnici in Splitu, vrtni.

Za vsa načrtovana dela v krajevni skupnosti bo potrebno precej denarja. Že uvodoma smo zapisali, da bodo največ sredstev zbrali s samoprispevkom, precejšnja bo tudi finančna udeležba krajanov. Kabelski sistem so gradili izključno z lastno udeležbo denarja in dela, deloma pa tudi s prispevkom Rudnika lignita Velenje, ki sicer finančno pomaga tej krajevni skupnosti. Veljalo bi še omeniti, da dokler se bodo v KS izvajale določene naložbe, za-

V krajevni skupnosti Pesje dela nikoli ne manjka, še vedno so potrebe po komunalni ureditvi

katere bodo zagotovljena sredstva, bo tudi delo boljše in uspešnejše. Saj so ob takšnih priložnostih tudi krajanje zainteresirani za razvoj svojega kraja in pridobitev kar največ dobrin. Seveda pa je povsem drugače v tistih krajih kjer vse to že imajo.

V krajevni skupnosti Franca Leskoška-Luke Pesje so na zadnji seji skupščine, 16. januarja,

obravnavali poročilo o preteklem letu in sprejeli delovni program za letošnje. Bile so tudi volitve, na katerih so zaradi preobremenitve dela razrešili dosedanjega predsednika skupščine KS Pesje Toneta Hladina in na njegovo mesto izvolili Aleksandra Sergarja.

B. Mugerle

Kudovci v Zavodnjah uspešni

V Napotnikovem rojstnem kraju, Zavodnje, je bil v nedeljo, 22. januarja, občni zbor KUD. Poročilo je nakazalo vse opravljene naloge društva, ki jih ni bilo malo.

Najbolj aktiven je bil tamkajšnji oktet, vodi ga Jože Grabnar, ki je tudi danes nepogrešljiva skupina v kulturnopolitičnih manifestacijah. Sodelovanje društva v ustanovitvi Šaleškega ekološkega društva in sodelovanje vseh skupin: recitacijske, gledali-

ške, in ansambla Koželjnikov v vseh prireditvah tega lepega kraja, in teh ni malo, je dovolj prepričljiva slika celotnega dela. Tam pa še živi nekaj likovnikov, ki bi se prav tako radi vključevali v skupna hotenja društva, dati Zavodnjam čim več, da bo tudi tod rasel oplemeniteni rod ljudi.

Stari odbor društva, ki ga vodi Janez Anžek, bo uspešno delo opravljal še naslednji dve leti. V vsebde pohvale je zapihal tudi hladen veter. Tamkajšnji

člani niso mogli razumeti, da je mimo njih slo praznovanje ob stoletnici njihovega domačina in poznane slovenskega kiparja Ivana Napotnika. Zato so tudi na zboru sklenili, da jim Kulturna skupnost Velenje pisno pojasni, zakaj je glavna proslava potekala v Titovem Velenju.

Upajmo, da kljub praznovanju v Velenju, ne bo padla v vodo želja Zavodnjčanov. S pomočjo Kulturne skupnosti in drugih želijo dograditi dom, ki je ostal le

torzo. Želijo tudi postaviti svojemu rojaku skromno obeležje — svetišče — s plastikami mojstra, ki je prav gotovo in predvsem njihov.

Prepričani smo, da ljudje v dolini ne gledajo na Zavodnje kot na kraj, ki odmirja in bi zato bilo vsako vlaganje v kulturne sfere tam odveč. Tudi navzoče so prepričali drugače, ko so razgrnili svoj delovni načrt za letošnje. Nadaljevali bodo svoje izročilo z vsemi, že tam utečenimi oblikami. Dodali jim bodo še veseli večer in sekcijo za likovno dejavnost. Njihovega dela smo lahko le veseli, saj se KUD Zavodnje uvršča med društva, ki že mnogo let ne pozabljajo negovati kulturne tradicije kraja in občine. — VRS

ENOLOGINJA SVETUJE

Zeleni silvanec

Na jugovzhodnem vinorodnem območju najdemo zeleni silvanec že v vinogradih prve obnove. V trsnem izboru iz leta 1935, oz. v času druge obnove je bila ta sorta med vodilnimi v takratnem šmarsko-savinjskem vinorodnem okolišu. V trsnem izboru iz leta 1953 je bil zeleni silvanec še vedno med

glavnimi sortami. V uradnem trsnem izboru iz leta 1977 pa ga ne najdemo več med priporočenimi, niti med primernimi sortami. To je tudi razumljivo, saj je bila takrat ta sorta v popolnoma izrojenem stanju.

V pripravi za dopolnitev obstoječega trsnega izbora za Slovenijo je Poslovni odbor za vinogradništvo in vinarstvo pri Poslovni skupnosti na svoji seji leta 1986 v Mariboru, predlagal med drugimi tudi zeleni silvanec kot priporočeno sorto za vse okoliše jugovzhodnega in severovzhodnega območja.

Glede na to, da je vnašanje novih sort v obstoječi predpis potrebno prebrati z rezultati

opazovanj teh sort v poskusnih nasadih, je Biotehniška fakulteta iz Ljubljane, zasadila zeleni silvanec na treh lokacijah. Rezultati opazovanj so dali vse potrebne podatke za presojo upravičenosti vnašanja te sorte v sortni izbor. Tako je raziskava potrdila srednjo odpornost zelenega silvanca na nizke temperature in kriptogramske bolezni. Glede občutljivosti na sušo pa se je na lapornatih tleh izkazala za občutljivo sorto. Stopnja doseženega sladkorja pa je bila povsem zadovoljiva.

Zeleni silvanec dozori srednje zgodaj in daje razmeroma visok odstotek sladkorja. Zato daje močno in ekstraktno vino, značilne zelenkaste barve — od tod tudi ime »zeleni«. Edina slabost je morda ta, da ima nekoliko nižjo kislino in se razmeroma počasi čisti. Zaradi zgodnjega dozorevanja, se dobro obnese tudi v obrobnejših vinogradniških področjih in na nižjih legah.

Glede na to, da je zeleni silvanec našel svoje mesto v novem trsnem izboru za SR Slovenijo kot dovoljena sorta v vseh okoliših severnega vinorodnega območja, ga priporočamo tudi v šmarsko-virštanskem okolišu, kamor spadajo vse sončne lege v naši občini.

Veronika Krumpačnik, dipl. ing.

Mladi novinar sprašuje znanega igralca. »Kaj je bil v mladosti vaš hobi?« »Lov in ženske.« odgovori igralec. »In kaj ste lovili?« je radoveden novinar. »Ženske«.

Uspele noveletne prireditve za otroke

Za prihodnje praznovanje po 15 tisočakov

Čeprav bo že čez nekaj dni konec prvega meseca v tem letu, obudimo spomin na predpraznične dni, na čas, ko obišče naše otroke dedek Mraz.

Velenjska občinska zveza prijateljev mladine že dolgo skrbi, da dobijo naši otroci pred novim letom enaka darila, pripravijo pa jim tudi pestre kulturne prireditve z obiski dedka Mrza. Letos je dedek Mraz (v tej vlogi so nastopili štirje) 28 krat obiskal krajevne skupnosti, 16 krat vrtce in 12 krat šole. Organizirali pa so tudi spreved dedka Mrza po ulicah Titovega Velenja. Skupaj z otroki se je nekajkrat popeljal s samimi po prostoru novoletnega sejma, obiskal pa je tudi trgovine Ere in Namu ter tudi tako popestril novoletno praznovanje otrok.

V prednovoletnih dneh so si predšolski otroci lahko ogledali dve lutkovni

igrici (Sovica Oka, pripravile so jo velenjske vzgojiteljice in Dva zmerjavca — nastopile so šoštanjske vzgojiteljice) ter dve plesni igri (Cepetavček ter Zmajčkov rojstni dan — obe je pripravila Glasbeni šola). Šolski otroci pa so si ogledali Mojco Pokrajculjo, ki jo je upodobilo Kulturno društvo Stane Sever iz Škal in Županovo Mico — predstavili so jo člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki.

Vse to smo seveda financirali delovni ljudje občine Velenje, ki namenjamo v ta namen nekaj sredstev. Z njimi pa nakupi občinska zveza prijateljev mladine za otroke tudi skromna darila. Letos so obdarili 6 874 predšolskih in 3 128 šol-

skih otrok (od prvega do četrtega razreda) iz občine Velenje, ter 388 predšolskih in 365 šolskih otrok, ki živijo v drugih republikah, eden od staršev pa dela pri nas.

V temle času, ko ocenjujejo, kako je uspelo zadnje novoletno praznovanje, so se na občinski zvezi prijateljev mladine Velenje že začeli pripravljati na naslednje. Tudi letos bi namreč radi čim prej zbrali potrebna sredstva. Tako obsežen in bogat novoletni program namreč lahko uresničijo le če pravočasno nabavijo darila za otroke in se takoj vsaj nekoliko izognejo veliki inflaciji. Prav zato so v teh dneh že naslovili v organizacije združenega dela prošnjo, da planirajo v svojih finančnih načrtih po 15 tisočakov na zaposlenega za organizacijo novoletnega programa za otroke. (mz)

Nagradna križanka »Naši pisatelji« (7)

Rešitev nagradne križanke »Naši pisatelji 7« pošljite do ponedeljka, 30. januarja na naslov: Uredništvo Našega časa, 63320 Titovo Velenje, Foitova 10 s pripisom: Nagradna križanka — »Naši pisatelji 7«. Med reševalce bomo z žrebom razdelili tri nagrade in sicer: 1. nagrada 7.500 din, druga in tretja nagrada pa 5.000 din.

Pravilna rešitev nagradne križanke »NAŠI PISATELJI 6«

stotak, tirada, Ararat, nak, Mi, Janez, ter, Lvov, starši, Jože, Pendant, Ned, raki, ara, MU, Atena, ohcet, trtar, hajka, OA, Kant, PL, safe, tla, rododendron, ugovarjanje, Tina, aer, KT

Nagrajenci:

1. nagrada 7.500 din: Franc Golob, 63331 Nazarje 158
2. nagrada 5.000 din: Tone Petrič, Šaleška 18 a, 63320 Titovo Velenje
3. nagrada 5.000 din: Robert Podlipnik, Kidričeva 5, 63320 Titovo Velenje

Nagrajencem čestitamo!

RESNO GLEDALIŠKO DELO	TRGOV. POPUST	TOVARNA ZIVIL V KAMNIKI	SLAV. PESNICA (FRANKA SILVONJAN)	STAROST CIPION PESNIK	BARJE NA SLOV. VEMUR ANGELITE
IZ NESELA TUDJEN ALUPEČNI NAN					
NAKODNA NO SVAJO					
MAJKA LJUBA V BRANU					
MAKARNA SKLADA- TELI MU- SORESKI			STAR SILVAN IGRALKA KINA		
					AVTOR R. NOČ
STRADI- VARITIME GUSLI					
ČAR. MIK. OMAMA			LJUBI. PROBANA GALERIJA		
11			POKRAJ- NA V SEV. ITALIJI (ORIG.)	REČI. LEVALO (LORENČA SARINČIČ)	TELLER EDWARD STRUP
EDO OSARNIK		REKA MED SZ. NIRAN ZAK. SALT HREŠET			
MAJKA KONOP VELIKA POBODA TEJEDINO			ENOBITELO ZA MAJA- NOČE PUNE RNA JED		
POLSVILE- NA ATLA- SASTA TKANINA			MAJKA ZEN. IME		
ČUDNEKU PODOBNA ŽIVAL			KUBIŠKA VRVICA BALERINA PAVLINA		BARVA KUC. POLY
REKA V SZ.		FIK. REJ. SERVAČEN TER LING NIKELO		STRUJNE TUJARJE TOKUŠE GR. ERKA	
MAGARAR (GL. MFSO)					
	REČI. ZEN. IME				
			REKA V MONDO- LITI IN SZ.		

Aktualna mini humoreska

Njegov problem

— Ni mi bilo zelo hudo, ko so se podražili meso, suhomesni izdelki in podobno. Postal sem vegetarijanec. Saj se mora vendar tudi poljedelstvo postaviti na nogo.

— Ti pa zares objektivno ocenjuješ stvari!

— Kako ne bi! Tudi se nisem pritoževal, ko so se po-
višale cene energije, vodi, gretju, prevozom in stanar-
ni. Menim namreč, da gre za pomembno usklajevanje.

— Bravo, ko bi le bilo več takšnih!

— Potem so prišle na vrsto podražitve jedilnega
olja, sladkorja, kave, tekstila, socialnega kruha in uč-
benikov. Tudi tega nisem imel za inflacijski mnogoboj,
temveč za nujno povečanje števila lukenj na pasu in
nujne popravke zmogljivosti želodca.

— Na takšnem stališču ti lahko samo čestitam!

— Potem so mi od plače odtrgali 20 odstotkov. Tudi
to je dobro. Vsaj nekdo mi nekaj jemlje s prenatovorje-
nega hrbta.

— Čedalje bolje. Kar nadaljuj!

— Vendar to razbremenjevanje problemov ni rešilo.
V smislu ravnotežja standarda so mi zatem natovorili
neke davke, samoprispevke in podobno, kar se seveda
odtrga od mesečne plače. In ničesar od tega me ni pre-
več pretreslo, niti mi ni dvignilo pritiska.

— Potem si rešil vse svoje probleme!

— In kako jih naj rešim, človek božji, podražili so se
tudi zobotrebci!

— In ta malenkost te moti pri vseh stroških in po-
dražitvah?

— Kako me ne bi! Povej mi prosim, s čim naj sedaj
v družbi nabadam čevapčice?

P. S.

Picologija

Prestrukturiranje gospodarstva je tema, ki že lep čas preveva strateške kadre in sisteme, celo politiki je zlezla v programe. Če je za njuno, da proizvajamo tisto, kar potrebujemo, kar bodo ljudje kupovali, še zlasti v tujini, potem je prav, da se lotimo teh spremenjenih programov že danes. In če prav razumemo najnovejši poseg gospodarske zbornice Velenje, točneje, Savinjsko-šaleške gospodarske zbornice, bodo po vsej naši deželi ustanovili nekakšne »valilnice«, učeno so jih poimenovali kar inkubatorji. V nekem časopisu, ki se ima za uglednejšega od našega, smo o tej isti zasnovi ustanavljanja novih gospodarskih enot znotraj obstoječih organizacij združenega dela, zasledili ime »PIC«, menda pomeni, poslovnio inovativni projekti, ustanavljanje le teh pa se bo imenovalo po naši verbalistični praksi kar picologija.

Kljub gornjim razlagam smo dolžni bralcem to noviteto, ki jo bodo številni govorniki imeli kmalu polna usta, povedati, da gre za ustanavljanje malih gospodarskih enot z znanimi programi in največkrat tudi v naprej znanimi podjetniki. Firme bi naj proizvajale tiste izdelke, ali opravljale tiste storitve, ki jih nujno rabi sodobna proizvodnja, izvozno usmerjeni programi pa tudi okolje, kjer bodo nastajale. Tako bo šlo za razvojne, izobraževalne, tehnološko posodobljene in druge deficitarne organizacije, ki bi se naj hitro prilagajale zahtevam tržišča in menda tudi potrebam domačega gospodarstva, da, celo občine. »Inkubatorji« so v naprednem delu sveta že znana oblika ustanavljanja novih gospodarskih sistemov, zato jo velja posnemati. Bati se je le naše prakse, ki vedno kaj poenostavi, ali pelje v tiste sfere, od koder ni kaj več, kot obilice besed, picologije torej.

Pipeč

Mešani pevski zbor Gorenje

Človeku pesem ni samo zabava

6. januarja 1977. leta smo v občini Velenje ustanovili Mešani pevski zbor Gorenje. V njem poje petinštrideset pevcev, ki se v tem času pripravljajo na letni koncert in na občinsko revijo mešanih pevskih zborov, ki bo v marcu. Nastopajo na občinskih prireditvah, proslavah, nastope pripravljajo tudi za Gorenje, udeležujejo se tabora v Šentvidu, letos septembra pa jih obišče zbor Konkordia iz Esslingena, s katerim imajo trdne vezi in s katerim se dobijo enkrat letno. Pri-

hodnje leto gre mešani pevski zbor Gorenje v Esslingen.

Majda Završnik, dirigentka tega zbora pravi, da človeku pesem ni samo zabava, ampak sestavni del vsakdanjega in prazničnega življenja. Danes je morda to manj v navadi kot nekdaj, popolnoma pa svojega pomena le ni izgubila. Slovenci smo narod pevcev in vsi naši običaji so prepleteni s pesmijo.

V mešani pevski zbor Gorenje želijo pritegniti še več dobrih

pevcev. »Ni človeka, ki si ne bi želel peti v zboru ali manjši sestavi, vprašanje je samo, če se odloči in postane član kakšne sestave, recimo zbora,« pravi Završnikova. Tako pa vse prevečkrat iščemo opravičila in vzroke, da tega ne zmoremo, namesto da bi z voljo in veseljem, ki ga imamo do prepevanja, poskusili zapeti.

»V naši dolini, Šaleški dolini, se lahko pohvalimo z bogato tradicijo prepevanja narodnih in umetnih pesmi, prepevanja pesmi v zborih, od otroških, mladinskih

in odraslih. Že od vrtcev naprej vzgajamo pevce in zakaj bi potem, po končanem študiju prekinili s petjem,« se sprašuje Majda Završnik.

Zato vse, ki imajo veselje do lepega petja vabijo na vaje Mešanega pevskega zbora Gorenje, ki so ob torkih in četrtek v mali dvorani glasbene šole Frana Koruna-Koželskega, pričnejo pa se ob 19. uri. Če radi poje, pridružite se jim.

(mkp)

Svet za kulturo pri OK SZDL Velenje

O kulturni zapuščini Majde Kurnik

Lani je minilo dvajset let od smrti naše šostanjske rojakinje akademske slikarke Majde Kurnik. Kurnikovo družino, ki je med obema vojnama živel v Šostanju, so leta 1941 izselili. Majda je živel v Beogradu, kjer je tudi umrla in zapustila prijatelju Mojsjenku bogato slikarsko zapuščino, za katero pa je želela, da bi nekoč prišla v njen Šostanj.

Naš dolg do kulturne zapuščine te slikarke, so na četrtkovni seji obravnavali tudi člani Sveta za kulturo pri Občinski konferenci socialistične zveze Velenje. Uvodno predstavitev je imel Viktor Kojc, ki je slikarke poznal in se tudi trudi, da bi njeno zapuščino dobil. Majda je imela leta 1947 v Šostanju tudi svojo prvo likovno razstavo. Po izjavi Mojsjenka, ki jo je dal reviji Bazar in Dugi, je še vedno pripravljen njeno zapuščino dati Šostanju oziroma občini Velenje.

Z njenim prijateljem so na različnih ravneh že potekali pogovori, trije naj bi bili doslej, vedno v Beogradu, vendar kot kaže do kakšnih konkretnih aktivnosti ni prišlo. Nazadnje je bil takšen pogovor z Mojsjenkom pred dvema letoma, tudi v Beogradu in takrat so Majdinega prijatelja povabili v občino Velenje.

Člani Sveta za kulturo so menili, da bi bilo dobro z Mojsjenkom ponovno navezati stike, s čimer naj se ukvarja ožja skupina.

Menili so tudi, po razlagi predsednika Občinske kulturne skupnosti Rada Slanca, da je bilo doslej sproženih že več prizadevanj, vendar pa zaenkrat še brez rezultatov. Prav pa bi bilo, če bi lahko v občini Velenje pripravili vsaj razstavo del te umetnice, ki jo tukaj le malokdo pozna.

(mkp)

Iz muzeja Velenje

Zgodilo se je ...

26. januarja
leta 1952

V četrti številki Savinjskega vestnika, ki je izšel na današnji dan pred 37-timi leti, je izšel daljši članek z naslovom: V zdravilišču Topolšica so zgradili najlepšo sindikalno dvorano v okraju.

V članku lahko preberemo, da je bila v Topolšici pred dvema meseci odprta sindikalna dvorana, katere glavni namen naj bi bil »nuditi tako uslužbencem kot tudi bolnikom zdravilišča kulturno — prosvetne predstave«. In kot pravi ponosno pisec članka je »predno se je posušil omet v novi sindikalni dvorani že začela v polni meri služiti svojemu namenu. V dveh mesecih je bilo v njej 16 kinopredstav za bolnike in 16 predstav za uslužbence, razen tega pa še 15 drugih prireditev.« Lahko rečemo resnično ponosa vredne številke, ki bi jih bilo vredno imeti v mislih ob današnjem načrtovanju kulturnega življenja pa ne samo v Topolšici.

Poleg novic o novi dvorani pa prispevek poroča tudi o delu zdravilišča, ki kažejo na stalen napredek in govorijo o strokovnem izpopolnjevanju in napredovanju topolških zdravnikov.

Leta 1955

V dnevniku Večer je bila tega dne objavljena tudi novica z naslovom: »OLO Šostanj bo dobil nove prostore.«

Nova stavba, ki je namenjena za prostore OLO Šostanj je dograjena. Zaradi nastopa zime in hladnejšega vremena se sedaj dela nadaljujejo v notranjosti. Z novo stavbo bo na ta način na razpolago precej stanovanj, kjer so sedaj razni uradi. Pričakuje se da bo nova stavba pričela služiti svojemu namenu meseca aprila.

Leta 1960

V Delu je bila tega dne objavljena naslednja zanimiva novica:

V Metlečah in Šostanju so te dni začeli s poskusnim vrtnjem za rudnik Velenje. V kolikor bodo rezultati zadovoljivi, bodo v Metlečah odprli nov jašek.

Novica seveda pridobi še na vrednosti, če jo beremo z današnjimi očali, ko jama Šostanj z vsemi svojimi posledicami buri duhove ekologov in neekologov v Šaleški dolini.

Leta 1962

V Večerju je bila tega dne leta 1962 objavljena naslednja novica:

Ta teden je v Velenju teden kulturnih prireditev, ki se vrstijo vsak dan. Osrednja prireditev bo noč. Gostoval bo učiteljski pevski zbor »Emil Adamič«, jutri pa bodo gostovali Celjani s »Hotelom za norce«. Nad vse zanimiva bo nedeljska odjaja rudniške mladine »Pokaži kaj znaš«. Vse kaže, da se je v Velenju res pričela prava sezona in bodo kakovostne prireditve privabile tudi številne gledalce.

Za konec bi se rad avtor opravičil, čeprav nič kriv za napako do katere je prišlo v prejšnji številki, ko je v rubriki Zgodilo se je izpadla slika, ostal pa je, povsem nerazumljivo, podnapis, ki sam za sebe učinkuje kot tujek in povsem nerazumljivo razbija tekst.

Pripravil: Tone Ravnikar

K I N O

REDNI KINO VELENJE

Cetrtak, 26. 1. ob 17. in 19. uri
OSUMLJENI — ameriški, triler. Vloga: Cher (Šer), Dennis Quaid
Petek, 27. 1. ob 17. in 19. uri
PARIZ PONOČI — francoski, akcijski. Vloga: Frederic Andree
Sobota in nedelja, 28. in 29. 1. ob 17. in 19. uri
VRHUNSKI BORILEC — ameriški, akcijski. V glavni vlogi Sylvester Stallone

Ponedeljek, 30. 1. ob 17. uri
VROČE LOBANJE — ameriški, komedija (VIDEO). V gl. vl.: Christopher McDonald

Torek, 31. 1. ob 17. uri
SKOZI NOČ — ameriški, akcijski (VIDEO). V gl. vl.: Jeff Goldblum
Ponedeljek in torek, 30. in 31. 1. ob 17. uri

TRIJE MOŠKI IN DOJENČEK — ameriška komedija. V glavni vlogi Tom Selleck
Sreda, 1. 2. ob 17. uri
TEKSAŠKI RANGER MCQUADE — ameriški, akcijski (VIDEO). V gl. vl.: Chuck Norris

Sreda, 1. 2. ob 10. in 19. uri
PARIZ, PONOČI — francoski, akcijski. V gl. vl.: Frederic Andree

NOČNI KINO v tem tednu:
ANINA OBSESIJA — ameriški, triler, erotika (novejši film). V gl. vl.: Constance Money
Predstave bodo:

— četrtek, petek in sobota, 26., 27. in 28. 1. ob 21. uri v REDNEM KINU VELENJE
— sobota, 28. 1. ob 20. uri v ŠOSTANJU

— nedelja, 29. 1. ob 20. uri v ŠOSTANJU

NOČNI VIDEO KINO v rednem kinu Velenje

Prireditve • Prireditve

Kulturnega centra Ivan Napotnik

VELIKI KIKIRIKI

lutkovna predstava

V soboto, 28. januarja, ob 10. in ob 15.00, bo v mali dvorani doma kulture v Titovem Velenju gostovalo Lutkovno gledališče iz Ljubljane s predstavo Naceta Simončiča: VELIKI KIKIRIKI. To je igrata o dedku in babici, ki se malo važita, malo pa igrata, pa igra

o putki, petelinčku in požrešni lisici.

Ta zanimiva lutkovna predstava, v kateri nastopa priljubljeni Nace Simončič, je primerna za otroke med 4. in 8. letom starosti ter seveda za večje otroke.

Vstopnice 2.000 din!

ŠALEŠKI BIOGRAFSKI LEKSIKON
epigrami

Ta. I
Ivo Stropnik
Dani Presnec

BOŽIČNA
PREŠTE-
VANKA

Dva oreha, en hudiček, en Miklavž zelen in en potiček! Peter Rezman z jelko meri polje, za njim véne gošnik, da ga kolje: »Kdor nagaja — ven!«

Dvignjeni zastor 113

Ples vampirjev

Piše:
Peter Rezman

Svoj lonček pristavi.
Revolucionarno.

(Jani Bevk, Revolucija)

Gotovo se spominjate klasičnih filmskih grozljivk, ki prikazujejo zgrade in nezdgoe rdečeko-kega grofa Drakule. Med najgroznejše prizore spada tisti, ko v zaprašen, s pajčevino prepreden, temnikasti, vlažni, sivozelenskasti, kamniti kletni grobnici zaslišimo srehljivo podrsavanje težke kamnite plošče. Pokrov kamnite krste drsi in naenkrat se na hladnem kamnu pokažejo dolgi, beli prsti. Pa glava! Toda pozor! To ni znana glava Klause Kinskega, ampak prijazna, okroglo zalita glavurina okrašena z brki. Kdo drug, kot sam Josip Višarionovič Džugašvili se nam prijazno nasmehne iz groba. Pri- kima in pravi kakor dedek Mraz: »Tako, tako, dragi moji. Tako sem vas učil.« Potem Josip suho pokašlja, se nežno nasmehne ter z dolgim bledim prstom, uperjenim proti Novemu sadu se zašepče: »Tam si bom iskal nevesto.« In mi vsi, ki smo gledali posnetke z izredne konference pravovernih vojvodinskih komunistov bomo lahko pritrili, da bo ob veliki konkurenci težko izbrati.

Takšni prividi se mi pletejo po glavi, ko mi naša ljuba televizija prikazuje frakcijske boje partije, zavite v demagoško bobnanje in blebetanje o slovenski nevarnosti. Ta pod vodstvom Janše, Smoleta in Stanovnika vodi jugoslovansko revolucijo, ki se kar traja, v propad. O, ljuba preproščina! Kje smo bili zadnjih štiri- deset let, da nismo odkrili, kdo bo spraval Jugoslavijo na kant.

»Ole Smole, deviznik Stanovnik in mangup Janša.« Treba jih je le še pribiti na križ, jim spustiti kri in razčetrveriti, njihove kose pa zmetati pticam, zverem in ribam, da jih niti vsemogočni troedini bog ne bo mogel več skupaj zleptiti. Z njihovo krvjo si bomo poplahnili grla, oj, grla, živijo! Njihova kri bo slajša od vsakega vina. Vse jugozagate bodo izhlapele, na obubožano ljudstvo pa se bo vliilo mleko in med. Utonili bomo v tej sladki masi; boljše tako, kot umreti od lakote.

Ob neizprosni, verbalni borbi za najmehekše stole v Jugoslaviji

ji, bi se pravzaprav ne izplačalo ustavljati niti za hip. Ampak ne zato ker je Vojvodina precej oddaljena. Ne, saj je Vojvodina del Jugoslavije, moje in tvoje države. Prav tako, kot Slovenija.

Bitka za oblast med komunisti za navadne smrtnike ni zanimiva. Ta bitka se pač odvija v nekem drugem svetu, ki je zarisan znotraj ene partije. (In posamezni elementi v njem nimajo skoraj nobenega vpliva v omejeni borbi, kaj šele tisti, ki smo zunaj njega.)

Gre torej za neizprosni boj, ki se naj nas ne bi tikal, pa se nas le! Zakaj? Zato ker naša ljuba Jugoslavija diha natančno tako, kot diha ta edina partija in menda je znano, da ima zveza komunistov neprimerno večji vpliv na življenje naše države, kakor zveza socialistične mladine ali gasilska zveza. Takšna je resnica, kaj bi se skrivali pred njo?!

Kartanje za oblast, mešanje in deljenje kart, goljufanje, vse to samo po sebi tudi ni zanimivo.

Zakaj se torej vpikujem v to? Zato, ker moramo biti praktični in se v vsaki stvari kaj naučiti. Vojvodinski primer nas uči, da oblasti željni ljudi nikoli ne zmanjka. Stremuhi po oblasti, s katerimi se danes prepevate objeti preko ramen, vam bodo že jutri porinili nož v rebra, če bo to pogoj, da se polakomijo kakšnega od mehkih naslanjačev. To je treba vedeti. Tudi tukaj v Sloveniji, ne samo v Vojvodini! V Ljubljani, Titovem Velenju, Šostanju, ...

Povsod so ljudje, ki brez pomislekov sprejmejo oblast nad drugimi, če se možnost pokaže. Sprejmejo jo in slepo prenašajo povelja brez najmanjših možganskih napreznj samo zato, da imajo možnost ukazovati ljudem in jim odmerjati svobodo. Poleg tega prililjivim gobcem godijo neobrane kosti, ki padajo z obloženih miz njihovih gospodarjev.

ČAROVNICA Z
GRICA

obisk v dvorani Vatroslav Lisinski
v Zagrebu

V soboto, 28. januarja, ob 15.00, bo izpred Rdeče dvorane v Titovem Velenju odpeljal poseben avtobus na predstavo Marije Juric-Zagorke: ČAROVNICA Z GRICA (Grička vještica), ki bo v veliki dvorani Vatroslav Lisinski v Zagrebu, s pričetkom ob 20.00.

To je gledališka predstava najbolj zagrebške pisateljice, katere čisti dohodek je namenjen postavitvi spomenika Zagorki na Opatovini v Zagrebu.

Cena aranžmana je 35.000 din! Prijave še sprejemamo!

Za gledališki abonma in izven
LA DISCRETA
ENAMORADA

(Prebrisano dekle)

Gostuje Mestno gledališče ljubljansko

Režiser: Vito Taufer

V tej španski baročni komedijo kar mrgoli smešnih situacij, zadržev, besednih dovtipov, preoblačenja, zamenjave oseb, splet in laži, za kar vse je podlaga edina prava in strastna ljubezen. Se bo ostareli častnik poročil z mladim prebrisanim dekletom, njegov postavi sin pa z njeno ostarelo materjo? ...

Vstopnice 15.000 din! Popusti običajni

PěTI ROKOPISI Ureja: Ivo Stropnik

1977—1988 Časopisna antologija šaleških pesnikov

Matjaž Černovšek
Trgatev
Grozde sem bral in v zidnici spal. Je črček zapel, srce mi je grel.
Vince sladko že teče lepo. Prijatelj ti moj, le z mano zapoj!

Pomembno je tudi — biti prvi

Vročitev velike kristalne vaze tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika Gorenja Gospodinjki aparati je pomenila vrhunec petkov prireditve v Gorenju, na kateri so najuspešnejšim športnim ekipam podelili priznanja v tradicionalnem tekmovalnem priznanju s pokal delovnih organizacij in skupnosti Gorenja v Titovem Velenju. To že dolgoletno tekmovalno je si zagotovilo svoje mesto med ljubitelji športne rekreacije v Gorenju, vendar v posameznih delovnih okoljih z različnim pristopom in razumevanjem, od česar je odvisna tudi množična udeležba delavcev na tekmovalnih, srečanjih in preizkušanjih spretnosti, znanja, moči.

Na slovesnosti, v petek, 21. januarja 1989, so podelili priznanja zmagovalnim ekipam v kar 15 športnih zvrsteh, za katere se je skupno potegovalo 19 ekip tozduv in delovnih skupnosti Gorenja v Titovem Velenju in Nazarjah (Gorenje MGA). Male kristalne vaze za zmage v posameznih zvrsteh so prejeli: tozdu

Zamrzovalna in hladilna tehnika — moške ekipe: vlečenje vrvi, ribolov, atletika, ženske ekipe: velenjski, šah, streljanje, atletika, namizni tenis, balinanje; DSSS Gorenje Gospodinjki aparati — moški: namizni tenis, košarka A in C, streljanje, ženske: kegljanje in mali nogomet; Gorenje Procesna oprema — moški: rokometa A, kegljanje, plavanje; Gorenje Elektronika Široka potrošnja — moški: košarka B, ženske: košarka A; vzdrževanje — moški: sankanje, balinanje, nogometna liga B; Gorenje MGA Nazarje — moški: velenjski, šah, Galvana — ženske: rokometa A, košarka B, rokometa B; Gorenje Notranja oprema — moški: rokometa B.

Za uspehe in udeležbo so največje točke v obeh konkurencah zbrali športniki tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika. Najlepše odličje je na slavnostni predstavniki tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika predala podpredsednica poslovnega odbora Gorenja Antonija Zatlter.

Najuspešnejši športniki v Gorenju — delavci tozdu ZHT

Športnikom je čestitala za osvojene uspehe in dejala, da je res pomembno sodelovati, vendar pa tudi — biti prvi.

Amaterskim organizatorjem športne rekreacije so tudi letos podelili priznanja za prizadevno delo v tozduh pri spodbujanju te dejavnosti. Priznanja so prejeli Janez Sterkuš iz tozdu Zamrzovalna in hladilna tehnika, Spasovje Tešanović iz Gorenja Servis, Milan Puklič iz Zahir Alihodžić iz DSSS Gorenje Gospodinjki aparati, Drago Krenker in Iskre Delt, Irena Berložnik za poštvalno delo v Planinski sekciji Gorenja in zunanja sodelavca Ja-

ro Mravljak in Vili Šinkovec za pomoč pri organiziranju športne rekreacije delavcev Gorenja.

Podelili so tudi priznanje zmagovalcem v namiznoteniskem tekmovalju TOP 12 (Marja Pušnik in Spasovje Tešanović) in zmagovalcu šahovskega tekmovalja (Miki Djordjević).

Prireditve v Gorenju so popestrili s svojim nastopom mladi plesalci velenjskega plesnega kluba, ki so ogreli dlani športnikov Gorenja. S plesom so sklenili tudi to srečanje, ki bi naj pomenilo tudi novo spodbudo za nadaljnje športno in rekreativno dejavnost v Gorenju.

Kako se poznajo delavci v obrti

»Pride, pa mine...«

Ko so se zbrali delavci sindikata zaposleni pri obrtnikih na letni zbor pred dobrim mesecem dni, so si imeli kaj povedati. Srečanje je služilo boljše spoznavanju, obravnavi delovne problematike in družabnosti, ki so jo najmanj deležni prav ti, na drobne skupine razbiti delavci po vsej občini. Zbralo se jih je okrog sedemdeset, precej manj, kot so jih pričakovali, vendar pa so bili prisotni zato aktivnejši. Med drugimi so izvedli zanimivo anketo, ki so jo v veliki večini vestno izpolnili. Rezultati govore kar sami, zato bomo nekatere podatke navedli.

Menda je »popprečen« delavec pri obrtniku v občini Velenje — ženska. Tako pač kaže statistični izračun. Skupna delovna doba na zaposlenega je 10 let (torej mlada populacija), večina ima rešeno stanovanjsko vprašanje, v glavnem pa ne vedo kaj je bolniški stalež. Dopusta ima takšen »poppreček« 21 dni, skoraj ne zamudi v službo. Slabo pa se spominja kdaj bi bil na rednem (obveznem) zdravniškem pregledu in na tečaju iz varstva pri delu. Večina anketiranih se dobro razume z obrtnikom, bolje rečeno »kar dobro«, saj se skoraj nikoli ne skrega z njim. Če pa se že zgodi, rečejo, »pride, pa mine...«

Približno takšna je bila ocena analize ankete, ki pa seveda vsebuje mnogo podatkov. Kar (oz. le) 57 % anketiranih je odgovorilo, da imajo v obratovalnici stanke z obrtnikom, na njih ne prihaja do govornega obračunavanja, 14 % vprašanih pa je pripomnilo, da se skregajo s šefom skoraj vsak dan. Najbrž na to

vpliva tudi dejstvo, da še precej delavcev, zaposlenih pri obrtniku (26 % od vprašanih) nima rešeno stanovanjsko vprašanje. Glede osebnih dohodkov ni bilo kritike, poračunov za leto 1988 niso prejeli, podpisali pa so nekakšen sporazum, aneks k pogodbi o delovnem razmerju, kar bi lahko pomenilo sprotne ali občasne povečevanje plač.

Zanimivo je bilo prečitati podatke, da le 10 % anketirancev želi kakšno izobraževanje, predvsem frizerji, kozmetičarji in gostinci. Ostali se počutijo »primerno« izobraženi. Ali pa delavcem ne omogočijo izobraževanja oz. primernih izobraževalnih oblik tisti, ki so za to zadolženi. »Delavec v obrti« je časopis, namenjen pretežno njemu delavcu, a ta delavec kar v 30 % primerov tega ne ve. Prav tako si delavci o vlogi svojega sindikata ne delajo svojih las, precej jih ne ve, kakšno vlogo ima njihov organ, ki jih je povabil na nekakšen občni zbor.

Zaključimo zapis zanimivih podatkov z mislijo, da rezultat ankete ne more biti povsem realna slika stanja, ker je v občini zaposlenih več sto obrtniških delavcev, ki na anketo niso odgovorili. Gotovo pa je lahko prigrizek podatkov »kost« za glodanje, marsikomu pa smernica za pogovor z delavci, ki morajo veliko več delati kot govoriti, biti disciplinirani in zadovoljni s tistim, kar skupaj z obrtnikom ustvarjajo. V tem je še precej razlik do delavcev v delovnih organizacijah, ki pa bi se naj zmanjševale v prid skupnim, dobrim in boljšim rezultatom dela.

J.M.

Težkoatletski klub Rudar Velenje

Znova na cesti!

Pričelo se je v poznih petdesetih letih v Domu pionirjev pod Šmarnsko cerkvijo v Velenju.

Tam so se zbrali mladi Velenjčani in s pomočjo Ludvika Uranjeka ustanovili TAK Rudar Velenje. Klub svoji zagnanosti in za tiste čase dobrim rezultatom se jih je držala smola saj so svoje prostore menjali ničkolikokrat. Trenirali so v Paviljonu na stadionu, Domu kulture v Titovem Velenju, kletnih prostorih sedanega CSS, frideči dvorani in nazadnje v telovadnici CSS v Titovem Velenju.

Kamorkoli so prišli so po določenem času postali nezadovoljni z izgovori, da povzročajo hrup in nemir. Mogoče rres, saj so bili takratni rekviziti dvigalnice železni in so res bili nekoliko prehrupni. Danes je oprema izpopolnjena in v svetu priznana po veliki kakovosti in ne povzroča več hrupa kot nekoč. V sedanjih prostorih, ki so bili prirejani prav za potrebe dvigalcev uteži ni nam tega ne morejo očiti. Očitali pa so nam, da zaradi dvigalja v telovadnici CSS odpadajo klinker ploščice na zunanji steni telovadnice. Nihče od očitalcev ni opazil obiskovalcev športnih igrišč OS Gustava Silaha, ki so kazali moč in veščino svojih nogometnih udarcev prav na tej isti steni. Med pripombami, ki so letale na rnas račun je tudi ta, da s svojimi treningi povzročamo pršenje v veliki telovadnici CSS. To je absolutno nemogoče, ker je le ta z idom ločena od prostorov male telovadnice, kjer so BILI naši prostori za trening. Vse to in pa iztečala pogodba, ki pa je ni so želeli podaljšati, kljub rednim plačilom najemnine, je vzrok, da smo ostali brez prostorov za trening in izvedbo tekmovalj. Mogoče pa so vzrok vseeno kje drugje? Morda v želji nekaterih, da bi pridobili 56 kvadratnih metrov prostora v mali telovadnici in tako rešili problem prostorske stiske pri pouku telesne vzgoje.

Če so imeli stisko doslej, potem naj vedo, da s tem, ko so nas odslovili, tega problema niso rešili. Ne vemo ali se ti ljudje zavedajo, da so s tem onemogočili vadbno perspektivnemu mlademu rodu dvigalcev, ki so se že pre-

bili v sam slovenski in jugoslovanski vrh v dvigalju uteži in vsem ostalim, ki so svojo željo po športnem udejstvovanju uresničevali v prostorih našega kluba.

Svoje dni je bil naš klub eden najboljših v Jugoslaviji. Med dvigalci so bili predvsem velenjski rudarji in učenci tedanjega RSC-ja, ki so svoj prosti čas namenili temu športu in mu dali neizbrisljiv pečat med dosežki velenjskih športnikov doma in po svetu. Med njimi je bilo veliko slovenskih in državnih rekorderjev, mnogi med njimi pa so branili barve Slovenije na tekmovalnih Alpe Adria. Član našega kluba je bil danes žal pokojni Franc Melanšek, ki je bil več kot deset let član državne reprezentance in je sodeloval na več balkanskih prvenstvih in bil leta 1979 odličen četrti na mediteranskih igrah v Splitu. Žal je tudi on občutil kaj pomeni trenirati brez ustreznih prostorov, saj je moral po izselitvi iz kletnih prostorov CSS trenirati na preurejenem seniku pri svojem očetu v Andražu. S svojimi dosežki in predanostjo temu športu je uspel v nameri, da takrat razpadli klub pridobi nove prostore in prične ponovno tekmovali. Izpad iz prve lige, odhod mnogih obetavnih tekmovalcev, neprimerni prostori (Rdeča dvorana), vse to je imelo za posledice počasno pridobivanje novih dvigalcev. Sedaj, ko se je to uredilo, pa zopet ostajamo brez prostorov. Sprašujemo vas ZAKAJ?

Mar v ta namen stoji v Titovem Velenju osem telovadnic in ena večnamenska dvorana? Mar so zato občani Velenja udarniško gradili tedanji RSC? Mi tega ne vemo, vemo le to, da naš cilj ni le doseganje vrhunskih rezultatov ampak nuditi možnost treniranja in rekreacije vsakemu, ki si to želi. Nikomur nismo to odrekli in tudi v bodoče bo tako, če le dobimo ustrezne prostore.

Zavedamo se, da je za pridobitev novih prostorov potrebna pomoč, brez katere pri tem ne bomo uspeli, zato pozivamo vse katerih pristojnost to omogoča, da nam pri tem tovariško pomagajo.

Streljanje

Na nedavnem regijskem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem so strelci DI Velenje, kot smo že napovedali, dosegli popoln uspeh v ekipnem

tekmovalju, pa tudi med posamezniki so bili dokaj uspešni. Pri tem so strelci iz naše občine nastopili kar s tremi ekipami med moškimi in z eno žensko ekipo. Skupno je nastopilo 36 strelcev, od tega kar 16 članov DI Velenje. Med moškimi ekipami s 1. te-

na» se je zelo dobro izkazala ekipa strelcev iz poverjenstva invalidov iz Šmartnega ob Paki.

Rezultati: zračna puška moške ekipe: 1. DI Velenje 1385, 2. DI Slovenske Konjice 1297, 3. DI Laško 1281, 4. Šmartno ob Paki, 5. DSI Celje, 6. DI Mozirje, 7. DI Velenje II, 8. DI Laško; ženske ekipe: 1. DI Velenje 940, 2. DI Laško 877. V streljanju z zračno pištolo so nastopili samo strelci DI Velenje. Rezultati: 1. Peter Jovanović 519, 2. Hinko Bola 518, 3. Tone Tratnik 466. Rezultati posameznikov v streljanju z zračno puško: 1. Franjo Žučko 367, 2. Roman Erazem (Laško), 3. Hinko Bola, itd. Posameznice: 1. Darinka Erazem (Laško), 2. Ana Melanšek, 3. Kristina Jehart, 4. Silva Berlot, 5. Marica Mogelnicki (vse DI Velenje) itd.

Na republiško prvenstvo sta se tako kvalificirali obe ekipi DI Velenja.

Strelska družina Mrož je izvedla občinsko prvenstvo v streljanju z zračnim orožjem za vse kategorije mednarodnega in nacionalnega programa. V mednarodnem programu pištolarjev je najboljši izid dosegla Denis Bola v konkurenci članic. Nastreljala je 375 krogov, kar je za 2 kroga bolje od republiškega rekorda, ki ga je dosegla na minuli III. zvezni kontrolki v Zagrebu. Dobro sta streljala tudi člana Vinko Trinklavs 562 in le za krog slabši Jože Detlbah, Miranu Svetini pa je pripadlo 3. mesto s 549 krogov. Pri mladincih je 1. mesto osvojil Simon Veternik s 535 krogov pred Ludvikom Psiatom s 529 krogov. Med mladinkami je 1. mesto osvojila Mojca Saji 339 krogov pred Karmen Goljuc 316 in 3. Silvo Močivnik 304 krogov. Med poskušal je soliden rezultat dosegel Renato Šterman 551 krogov.

V nacionalnem programu je najboljši izid dosegel Franjo Žučko 371 krogov, 2. Janko Šme 360, 3. Franc Trebše 357, 4. Stane Rek 355, 5. Dušan Perhač 354. Pri članicah je 1. mesto pripadlo Vlasti Petek 335, 2. Kristina Jehart 324, 3. Maja Kovač 316, 4. Mateja Bandalo 307, 5. Ana Melanšek 298 krogov. Pri mladincih je zmagal Aleš Žučko s 32 krogov, med mladinkami Urška Bandalo s 322 krogov. Pri pionirjih je 1. mesto osvojil Dejan Sikman 158, 2. Marko Berlot 155, 3. Meho Đuraković 146 krogov. Vsi ti tekmovalci so dosegli norme za regijsko prvenstvo. Vse ljubitelje streljanja obveščamo, da bo 29. 1. 1989 občinsko prvenstvo za Zlato puščico. Tekmovalje se bo začelo ob 8. uri.

Kegljanje

V zadnjem, 9. kolu, prvenstva v 1. medobčinski ligi so kegljači Šostanja gostovali v Celju in zmagali tudi devet zapored. Domačo Kovinotno

so premagali s 4.938:4.820. Tako so osvojili vseh 18 možnih točk in naslov jesenskega prvaka. Počitka pa zanje ne bo, saj bodo takoj nadaljevali s mladinskim delom. Že jutri, v petek, bo na vrsti veliki derbi na Dobrni. Domača ekipa je bila lani prvak, letos pa je druga z dvema točkama zaostanka za Šostanjem. Edini poraz so kegljači Dobrne doživeli seveda v Šostanju.

Nastopili so: S. Fidej 852, L. Fidej 849, Glavič 830, Kramer 814, Križovnik 807 in Hasičič 786.

Smučarski skoki

Snega seveda ni, zato več ali manj v smučarskih skokih tekmujejo le najmlajši na manjših skakalnicah. Na prvenstvu štajersko-koroške regije za pionirje C v Misljini je zmagal Luka Ograjenšek, četrti je bil Juvan z Ljubnega ob Savinji, od petega do devetega mesta pa so se zvrstili Miklavžina, Zapešek, Kregar, Zunič in Zorko. Na enakem tekmovalju za pionirje B je bil Kadliček drugi, Kokoli, Ograjenšek in Miklavžina pa četrti, peti in šesti. Na tekmovalju pionirjev B za pokal Cocke v Kranju je bil med velenjskimi skakalci najboljši Kadliček na osmem mestu, nastopilo pa je 84 skakalcev iz vse Slovenije.

Alpsko smučanje

V soboto so se cibčani pomerili v velenjskemu na tekmi vzhodne regije, v nedeljo, 22. tega meseca, pa na skupni republiški tekmi na poligonu na Rahtelu.

Na regijski tekmi so se najbolje odrezali Gregor Bole z 2. mestom, Igor Šmigovec s 4., Marko Glas s 6. in Samo Hudoklin z 9. mestom. Mateja Drev je bila 12. V nedeljo se je posebej izkazal Gregor Bole z 11. mestom.

Mlajši pionirji pa so se v soboto preizkusili v velenjskemu za pokal Coca cole na pohorskem poligonu.

David de Costa je ponovno dokazal, da je v odlični formi. Po najboljšem vmesnem času je pristal »še« na 5. mestu. Starejši pionirji so se istočasno borili v velenjskemu v Kranjski gori. Tomaž Medved se je uvrstil na 13. mesto, Uroš Zagorčnik pa na 20. mesto. Prve FIS točke v velenjskemu si je na tekmi minuli teden v St. Sebastianu v Avstriji priboril mladinec SK Velenje Jani Živko. Kljub hudi poškodbi v pretekli sezoni in večmesečni rehabilitaciji, dosegla solidne rezultate. Upamo, da bo kmalu v stari formi.

B.S.

ČAS KOLIN — So koline še vedno družinski praznik? Nekoč so bile. Včasih so to prijetno opravilo, najbolj vesela ga je bila gospodinja, ki se je za nekaj časa znebila skrbi za meso, opravila v zimskih mesecih. Danes, ko imamo na voljo najrazličnejše hladilnike in skrinje, lahko koljemo kadarkoli, tudi sredi leta. Še vedno pa se pri kolinah najprej pohvali gospodinja kako velikega prašiča je zredila, pa tudi mesar, ki je takšnemu bil kos. Ponekod še danes naredijo veliko klobas, na Štajerskem krvavic, pa tudi mesenih ne manjka, kar lepo kaže naš posnetek. (foto: B. M.)

AVTOMOBILE SEZUVAJO, MAR NE?

Lopovi so vse drznejši, nekateri od nas vse bolj presenečeni. Zamislite si, da se vam zgodi kaj takšnega zjutraj, ko

še bolj zaspano gledate v svet. Pa se. Nekdo je na račun tega poskrbel zase! Grd, bodi! B. Mugerle

Zadeva, ki razburja mirne kraje že dolgo

Viš

MALI NOGOMET

Danes in jutri
v Ljubljano

Zaradi zasedenosti Rdeče dvorane je klub malega nogometa Titovo Velenje letošnji mednarodni turnir pripravil v ljubljanskem Tivoliju. Turnir se bo pričel danes, v četrtek, ko se bosta v otvoritveni tekmi ob 15. uri pomerili ekipi Dinama in KMN Titovo Velenje. V prvi skupini bodo nastopile ekipe Dinama, JLA in KMN, v drugi pa Željeznica, Sportske novosti in madžarski Siofok. Znanih imen ne manjka. Za Dinamo bodo med drugimi igrali Deverič, Lulić, Dimitrijević in Ištvanović, za JLA Savičević, Boban, Asanović in Pančev, za Sportske novosti Ce-

rin, brata Janjanin, Hadžić in Halilhodžić. Dovolj torej za obilo športnih užitkov.

Klub malega nogometa bo za vse ljubitelje te igre pripravil brezplačne avtobusne prevoze. Danes in jutri, v četrtek in petek, bodo avtobusi izpred Rdeče dvorane odpeljali ob 13.30 in 14.30.

Šah

Šaleško šahovsko društvo pripravlja že deseto šahovsko ligo za moške in ženske ekipe. Pričela se bo v ponedeljek, 6. februarja, b 16. uri v Rekovi kavarni. Pravico nastopa imajo ekipe delovnih organizacij, tozdov, krajevnih skupnosti, društev in drugih orga-

nizacij občine Velenje. Moške ekipe štejejo 6 članov, ženske pa dve člani.

Pismene poimenske prijave sprejema do petka, 3. februarja, Milan Goršek na oddelku za rekreativno in kulturno dejavnost Gorenje SOZD (nad Elektrotehno). Dodatna pojasnila dobite na telefon 853-231, int. 132.

Salon mode TREND

vas jutri, 27. januarja, ob 10. uri vabi na **otvoritev prodajalne na terasi Kersnikove 1 v Titovem Velenju.**

Salon mode TREND bo odprt vsak dan od 10. do 17. ure, ob sobotah pa do 12. ure.

Veseli bomo, če boste z nami ob otvoritvi. Jutri ob 10. uri se vidimo v prodajnem salonu mode Trend Jožice Kurtovič.

Minus 10% prometnih nezgod

Vsi se vključiti

Razmere, ki so že tako zelo kritične na področju varnosti cestnega prometa v Jugoslaviji in tudi v Sloveniji, se po letu 1985 vsako leto še slabšajo. Se več, približuje se katastrofalnim razmeram v letih 1978 in 1979, ko je na slovenskih cestah vsako leto izgubilo življenje nad 700 ljudi. Nenadomestljive izgube človeških življenj, veliko poškodovanih, med njimi veliko otrok, ostane trajnih invalidov. Vse to je boleče in veliko breme za družine in celotno družbo. Velikih materialnih izgub, ki jih prav tako plačujemo na različne načine, sploh ne omenjamo posebej. V prometlek zapišimo, da je bilo v letu 1987 zaradi posledic prometnih nesreč izplačanih preko 200 milijard dinarjev, kar je velika obremenitev gospodarstva in družbenih dejavnosti, preko katerih se izplača večina sredstev.

Ob dejstvu, da je treba katastrofalno naraščanje prometnih nezgod zmanjšati, smo se odločili za akcijo »Minus 10 odstotkov nezgod.« Seveda bo akcija za zboljšanje varnosti v cestnem prometu, ki se je pričela že lani, uspeša le, če se bodo vanjo vključili vsi, ki so kakorkoli povezani s prometom in varnostjo.

Da bi aktivnosti stekle tako kot so si načrtovalci zamislili, je bilo potrebno izdelati programe aktivnosti, ki jih je bilo treba do 15. avgusta lani posredovati republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Kako so to obveznost opravili v velenjski občini zaenkrat še ne vemo, upamo pa, da z vso odgovornostjo.

B. Mugerle

Zmanjšajmo število takšnih in podobnih nezgod

Starejši voznik: »Kaj, kaj ste rekli? A, če imam čas??« »Ne, tovariš, varnostni pas!«
»O, hudiča, saj ga menda res imam, ja tule je prišraufan...«

Član ekipe: »Tovarišica, kaj pa menite o višini nove kazni za nepripetega voznika ali sopotnika, en star milijon velja?«
»Nič ne menim, sem že plačala...«

Ko se je po cesti pripeljal muzejski primerek Škode LJ... v avtu (?) pa je sedelo nekaj med fantom in punco, je miličnik vozilo dal umakniti iz prometa (arhivski primerek), da bi se v miru pogovorili o tem in onem ter o varnostnem pasu. Šofer pa je izza šipe javknil: »A se hecate...«

Jože Miklavc

Varnostni pas

Na pred kratkim izvedeni preventivni akciji »varnostni pas«, ki so jo izvedli člani Avto moto turing kluba, Postaje milice in SPV Velenje, so kontrolirali skoraj dvesto voznikov. O uporabi, praktičnosti, kaznih in koristnosti so vozniki dajali različna mnenja. Prislunhimo nekaterim:

Ivan, nepripet: »Kaj, a da jaz nisem pripet? Ja, kako pa naj bom, saj sploh nimam pasu...« in pokazal je hlače brez pasu.

Voznica: »Ježeš, tovariš, gospod miličnik, saj grem kar nazaj domov, voziško je sigurno mož vzel iz avta...« Miličnik jo je komaj pomiril in pomirjujoče vprašal: »Tovarišica, kaj pa varnostni pas...?«

Njo je skoraj kap.

Voznik, ki je prehitro peljal, se skoraj ni mogel ustaviti. Še preden ga je miličnik pobaral, je kar sam predlagal, da pač plača, saj menda vsi vidimo, kako se mu mudi naprej.

Pekarna Tratnik

Vse potrošnike pekovskih izdelkov iz Titovega Velenja seznanjamo, da lahko od 24. januarja dalje dobijo v vseh Erinih prodajalnah **nove vrste pekovskih izdelkov iz domače pekarnice Tratnik v Titovem Velenju.**

Kruh in pecivo lahko dobite tudi v sami pekarni, ki je v bližini stare kinodvorane (Stanetova cesta št. 60).

zavarovalna skupnost triglav n. sol. o. LJUBLJANA
OBMOČNA SKUPNOST CELJE, n. sol. o. — 63001 Celje, Mariborska cesta 1

Zavarovalna skupnost Triglav Območna skupnost Celje objavlja na podlagi sklepa delavskega sveta delovne skupnosti

JAVNO LICITACIJO

za prodajo nepremičnin, vpisanih v zemljiško knjižnem vložku št. 75 k. o. Mozirje, ki obsegajo stanovanjsko hišo v Mozirju 188 z drvarnico, garažo in pripadajočimi parcelami, v skupni izmeri (hiša + parcele) 1020 m²

Izključna cena za navedene nepremičnine je 89.681.760.— din.

Javna licitacija se bo vršila 2. februarja 1989 ob 10. uri v stanovanjski hiši, ki je predmet licitacije v Mozirju 188.

Ogled hiše in pripadajočih parcel je možen 1 uro pred pričetkom licitacije. Licitacija se bo vršila po sistemu videno — kupljeno.

Vsi interesi morajo pred pričetkom licitacije položiti varščino v višini 10% od izključne cene.

Celotna kupnina mora biti poravnana najkasneje v roku 30 dni po potrditvi pogodbe. Kupec prav tako plača vse dajatve v zvezi s prenosom lastništva.

JEZIKOVNI TEČAJI

V spomladanskem semestru šol. leta 1988/89 nameravamo organizirati na CSS naslednje splošne jezikovne tečaje:

- 80 - urne jezikovne tečaje angleškega in nemškega jezika I., II., III., in IV. stopnje z vajami v fonolaboratoriju in izpitom (v šol. letu 1989/90 tudi V. stopnja)
 - 40 - urni tečaj: ponovitev angleške slovnice
 - 40 - urne tečaje francoščine, nemščine in španščine za dijake
 - 30 - urne tečaje nemškega jezika za otroke.
- Poleg tega organiziramo po naročilu DO tudi specialne jezikovne tečaje za posamezne profesionalne skupine, vsebinsko in časovno prilagojene potrebam in željam naročnika.

Podrobnejše informacije lahko dobite po telefonu na številki 853-181, vsak dan od 7. do 14. ure.

Prijave za otroške in dijaške tečaje sprejemamo do 10. 2. 1989, za ostale tečaje do 17. 2. 1989.

Srečno!

10 let izkušenj
sodobna učna tehnologija
moderen pristop dinamičen pouk
avtentični učni materiali
raznoverstna ponudba

Miličniki so zapisali

UPORABLJAJMO VARNOSTNE PASOVE

Prejšnji torek, 17. januarja so miličniki poostreno kontrolirali uporabo varnostnih pasov po vsej Sloveniji. Na to svojo akcijo so voznike opozarjali preko sredstev javnega obveščanja.

Kljub temu opozorilo pa je bilo veliko kršiteljev, veliko voznikov in sopotnikov, ki jim uporaba varnostnega pasu še ni prišla v navado.

Na območju občine Velenje sta kontrolirali uporabo varnostnega pasu dve skupini miličnikov. Akcija je traja-

Radio Velenje

Oddajamo na ultrakratkovalovnem območju na frekvencah 88,9 (oddajnik Velenje) in 97,2 megaherca (oddajnik Plešivec).

Naročila za vaše čestitke in pozdrave, reklame, obvestila, sprejemamo na upravi Centra za informiranje, propagando in založništvo, na Foitovi 10 v Titovem Velenju. Vse informacije dobite po telefonu 855 450.

PETEK, 27. JANUARJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi (prenos osrednje informativne oddaje Radia Ljubljane); 16.10 Ekologi imajo besedo; 16.20 Za konec tedna; 16.30 Iz delegatskih klopi; 17.00 Vaše čestitke in pozdravi; 17.30 V imenu Sove; 18.00 Vi izbirate, mi vrtilimo.

NEDELJA, 29. JANUARJA: 11.00 Začetek sporeda; 1.15 Od Hude luknje do Rinke; 11.25 Kdaj, kje, kaj; 11.30 Z mikrofonom med vami; 12.00 Beseda potrošnika; 12.30 Konec opoldanskega javljanja; 14.45 Vaše čestitke in pozdravi.

PONEDELJEK, 30. JANUARJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.05 Minute z domačimi ansambli; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Obiskali smo; 17.00 Ponedeljski šport na Radiu Velenje; 17.30 Mladi mladim; 18.00 Lestvica diskoteke Super Li in Radia Velenje.

SREDA, 1. FEBRUARJA: 15.00 Začetek sporeda; 15.15 Od Hude luknje do Rinke; 15.30 Dogodki in odmevi; 16.20 Kdaj, kje, kaj; 16.30 Naša krajevna skupnost; 17.00 Vi in mi (govorili bomo o problematiki velenjskega Kina — oddaja bo potekala v živo, v njej boste lahko po telefonu 855963 s svojimi vprašanji, pobudami in mnenji sodelovali tudi poslušalci); 18.00 Novosti na področju zabavne glasbe.

Radio Velenje

Lestvica

Na Radiu Velenje, ponedeljek, 30. januarja od 18.00—19.00

1. STAND UP FOR YOUR LOVE RIGHTS — YAZZ
2. BRING ME EDELWEISS — Edelweiss
3. SMOOTH CRIMINAL — Michael Jackson
4. BABY DON'T FORGET MY NUMBER — Milli Vanilli
5. LEFT TO MY OWN DEVICES — Pet Shop Boys
6. STOP — Sam Brown
7. TWIST IN MY SOUL — Tanita Tikaram
8. TAKE ME TO YOUR HEART — Rick Astley
9. JACK TO THE SOUND — Hit house
10. DON'T WORRY BE HAPPY — Bobby McFerrin

MOJ PREDLOG

MOJ NASLOV

Dežurstva

Dežurni zdravniki v zdravstvenem domu Velenje:

Četrtek, 26. januarja — dnevni dežurni dr. Oskar Renko, nočni dežurni dr. Silvana Popov

Petek, 27. januarja — dnevni dežurni dr. Mijin, nočni dežurni dr. Grošelj

Sobota, 28. januarja in nedeljo, 29. januarja — glavni dežurni dr. D. Vrabčič, notranji dežurni dr. Kočevar

Ponedeljek, 30. januarja — dnevni dežurni dr. Smonkar, nočni dežurni dr. Zupančič

Dežurni zobozdravniki: 28. januarja je dežurni zobozdravnik dr. Andreja Ambrožič, od 8. do 12. ure v zobni ambulanti zdravstvenega doma Velenje.

Dežurni veterinar na veterinarski postaji v Šoštanju:

Od 27. januarja do 3. februarja je dežurni dipl. veterinar Franc Blatnik, Stanetova 45, Titovo Velenje, telefon: 857-875.

Gibanje prebivalstva

Poroke:

Džafo Jašaragić, roj. 1968, delavec iz Titovega Velenja in Ferida Jahić, roj. 1968, konfekcijski tehnik iz Jelovca Sela, Bojan Božić, roj. 1962, rudar iz Titovega Velenja in Mateja Donko, roj. 1967, delavka iz Šoštanja, Jože Mandelc, roj. 1965, strugar iz Rečice ob Paki in Zofka Zupan, roj. 1970, delavka iz Skornega, Marko Bošnjak, roj. 1960, rudar iz Titovega Velenja in Branka Stevanović, roj. 1967, uslužbenka iz Osijeka, Miroslav Repar, roj. 1952, rudar iz Breznega 5 in Magdalena Marovt, roj. 1953, komerc. poslov. tehnik iz Breznega.

Smrti:

Angela Romih, upokojenka iz Celja, Oblakova 1, roj. 1904, Stan-ko Silan, upokojenec iz Titovega Velenja, Jenkova 9, Terezija Šarlah, upokojenka iz Gorjan 7, roj. 1904, Ana Drev, upokojenka iz Arnač št. 38, roj. 1921, Marija Zager, upokojenka iz Šoštanja, Prešernov trg 11, roj. 1902, Pavlina Omladić, upokoj. iz Poljč pri Braslovcah št. 5, roj. 1907, Ivan Vengust, upokojenec iz Celja, Robova 2, roj. 1928, Rihard Lenardić, upokojenec iz Slanc št. 11, roj. 1929, Marija Gregorić, soc. podpiranka iz Koprivne 9, roj. 1907, Ivan Škoflek, upokojenec iz Titovega Velenja, Stritarjeva 2, roj. 1914.

LESTVICA VIDEOFILMOV

VIDEO KLUB

1. Coming to America
2. Innerspace
3. Masqrade
4. Platoon Leader
5. Komander
6. Blod sport
7. Tesna koža III

la 14 ur. Ustavili so 226 voznikov in med njimi kaznovali kar 54 udeležencev v prometu (voznikov ali njihovih sopotnikov), 23 pa so jih le opozorili. Poleg tega so izrekli kazni še 20 voznikom za druge prekrške, 8 pa so jih zaradi hudih kršitev prijaviili sodniku za prekrške.

Enaka akcija je bila seveda tudi v občini Mozirje, kjer stanje tudi ni posebej razve-

seljivo. Delavci postaje mili- ce Mozirje so ustavili 106 voznikov. Ker niso bili privezani so jih kaznovali 9 in 2 opozorili. Zaradi drugih hudih prekrškov so 6 voznikov prijaviili sodniku za prekrške in enemu odvzeli voziško dovoljenje. Istočasno so akcijo izvajali tudi delavci po- staje prometne milice iz Cel- lja, žal pa njihovih podatkov nismo uspeli dobiti pravočasno.

KOLEDAR

Četrtek, 26. januarja — Pavlina, Tic, Karpo (Polikarp)
Petek, 27. januarja — Elica (Gelica), Vito, Jule
Sobota, 28. januarja — Tomaž, Egon, Rožle (Rogerij)
Nedelja, 29. januarja — Franček, Valerija (Valči), Branko
Ponedeljek, 30. januarja — Tina, Jacinta, Alda, Feliks
Torek, 31. januarja — Ivan, Vika, Vanja (Ivana)
Sreda, 1. februarja — Igo, Nace, Ignac, Gita

MALIOGLASI

KOTNO SEDEŽNO GARNITURO s foteljem, raztegljivo, s tremi ležišči prodam. Tel.: 831-933, popoldan.

ZELO UGODNO, nedaleč od mesta vam nudimo prostore za zaključene družbe. Vse informacije na tel.: 857-682.

FOTOGRAFI AMATERJI ugodno prodam povečevalnik za izdelavo črno-belih in color slik »Durst«, Foto »Emaco« Soštanj. Dele za **GOLF DIESEL** prodam. (blatniki, maska itd.). Tel.: 858-875.
ROLETE IN ŽALUZIJE v vseh barvah izdelujemo in montiramo. Tel.: (063) 24-296. Prodaj več sort trsnih cepljenk tudi **IZABELO** in **JURKO**. Tel.: 884-193.

DOBRO OHRANJENO garažirano LADO 1300, avgust 1983, prodam. Tel.: 778-087 po 15. uri.

REGAL ZA DNEVNO SOBO in trajno gorečo peč Küpersbusch poceni prodam. Tel.: 857-919.

TRAKTOR IMT 549 prodam, letnik 1987, 210 delovnih ur. Tel.: 854-186.

BREJO TELICO A-kontrola, prodam. Tel.: 888-166.

RABLJENE obnovljene blatnike za HROŠČA prodam. Tel.: 882-846.

POMIVALNI STROJ, pralni stroj ter električno-plinski štedilnik (pečica in plošča) vse potrebno popravila, ugodno prodam. Tel.: 855-052.

BARVNI TV, ohranjen, poceni prodam. Tel.: 856-530, večerne ure.

INŠTRUIRAM ANGLEŠČINO za osnovno in srednjo šolo. Tel.: 856-530.

FRANCOSKO POSTELJO MEBLO 200 x 100 ugodno prodam. Naslov v upravi.

DRUŽBENO STANOVANJE — garsonjero v Saleku zamenjam za enosobno, enoinpolsobno ali dvosobno stanovanje v Saleku. Tel.: 884-158.

ZASTAVO 101 letnik 1985, prodam. Tel.: 857-688.

2 m² DRVI ugodno prodam. Tel.: 858-449.

36 m² LOKALA potrebnega finalizacije oddam v najem. Informacije po tel.: 33-990.

SAMONAKLADALNO priklopi, kombi 2200 D, 125 P, moskvič in priklopi za osebni avto prodam. V račun vzamem karto za premog. Tel.: 721-520 (Drago).

REGAL za otroško sobo (omara z zlozljivo posteljo) prodam. Tel.: 856-486 po 18. uri.

ČRNO-BEL televizor prodam. Tel.: 854-942.

SALON MODE TREND Kersnikova 1 v Titovem Velenju zaposli samostojno krojačico z večletno prakso. Informacije po telefonu 856-595.

DISKOTEKA ZOÖM club snema kasete iz CD plošč. Seznam CD plošč se dobi v ZOÖM klubu. Soštanj, Tekavčeva 1, Mitja Tavčar. Telefon: 881-001.

Z 101 GTL/5, letnik 1986, garažiran, registriran do 11/1990, ohranjen, prevoženih 29.000 prodam. Tel.: 063/856-230.

TRODELNO OMARO z nastavkom in kavč ugodno prodam. Tel.: 855-301. Cena po dogovoru.

OHRANJEN RAZTEGLJIV KAVČ prodam. Telefon: 881-371.

FOTOAPARAT CANON EOS 650 z ZOOM objektivom, 35-70 mm ter fleš EZ 300, novo, zelo ugodno prodam. Telefon: 858-810.

FANT, star 24 let, s srednješolsko izobrazbo, samski, nekadilec, nealkoholik, zaposlen v Titovem Velenju, išče sobo v Titovem Velenju ali bližnji okolici. Naslov v uredništvu Našega časa.

NOVO HARMONIKO WELTMEISTER 40-basno prodam. Jože Božiček, Vrnjačke banje 5, Titovo Velenje.

POTREBUJEM OBČASNO VARSTVO za 1 leto staro hčerko. Informacije: Franc Kotnik, Salek 97/40.

Strokovna služba občinskih skupnosti za zaposlovanje Titovo Velenje

Objave potreb po delavcih v občinah Velenje in Mozirje

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC IZ ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DC	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
GORENJE EKO	dipl. ekonomist	— vodenje prodaje	4	nč	15	2.136.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ELKROJ	snajilka	— snajilka		nč	8	750.000	1

KOTNO SEDEŽNO GARNITURO ugodno prodam. Telefon: 855-445.

NOV 300 I BOJLER za solarno ogrevanje prodam. Telefon: 858-226.

KARAMBOLIRAN R 4 letnik 86 in nov daljinski BTV 37 cm prodam. Telefon: 854-612.

»ANSAMBEL ŠALEŠKIH PET« vabi k sodelovanju deklet (pevko), ki ima veselje do petja, po možnosti z nižjim glasom. Interesentke naj se čimprej pisмено zglasijo na naslov: Jože Tisler, Tomšičeva 25, Titovo Velenje.

SKUPINA AURORA išče klaviristko — klavirista z vokalom. Telefon: 855-043.

PRODAM PRALNI stroj in zamrzovalno skrinjo Gorenje. Informacije na telefon: 882-215.

2 ENOSEDA—LEŽIŠČA ugodno prodam. Telefon: 063/853-372.

GOLF DIESEL, 4 vrata, star 1 leto, model 88, prodam. V račun vzamem R-4, star do enega leta. Telefon: 063/844-054 po 18. uri.

ZASTAVO 101 GTL 55 december 1982 karambolirano prodam. Tel.: 855-424, popoldne.

PRODAM AVTO GS 1,3 dobro ohranjen, garažiran, prevoženih 48.000 km. Informacije popoldan. Telefon: 831-306.

nama

Posezonsko
znižanje
cen zimskih
oblačil in
obutve

do 40 %

od 23. januarja
do 4. februarja.

ZAHVALA
Ob prerani smrti moje drage mame

Anice Drev

(roj. Umbrecht)

Hvala vsem, ki ste bili njeni iskreni prijatelji in ste ji kdajkoli pomagali. Hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti.

Žalujejo: hčerka Anka z družino.

V SPOMIN

Ijubi mami, ženi, omi in sestri

Mariji Delopst

4. februarja bo minilo dve leti, odkar te je ta kruta usoda odtrgala od nas. Ostala boš vedno v naših srcih.

VSI NJENI

ZAHVALA
Po težki bolezni nas je v 66. letu starosti za vedno zapustil naš dragi mož in oče

Jože Tomic

Uriskova 33, Titovo Velenje

Od srca se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so nam v težkem trenutku stali ob strani, nam nudili pomoč in tolažbo vsem, ki ste pokojnemu darovali cvetje in vence. Posebna zahvala Francu Borovniku za prisrčne tolažilne besede od pokojnika in za pomoč pri organizaciji prevoza krajanov, da so ga lahko spremljali na zadnji poti v tako velikem številu. Vsem še enkrat hvala.

Žalujejo: vsi njegovi

NOVO

VIDEO ČUK 3000

Od sobote, (28. januarja), v Starem Velenju (Stari trg 11) nova videoteka. Že najnovejši film o Michaelu Jacksonu.

Odprto od 16. do 21. ure.

gorenje

ELEKTRONIKA ŠIROKA POTROŠNJA p. o. Titovo Velenje

Komisija za delovna razmerja delovne organizacije Gorenje Elektronika široka potrošnja objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. Višji razvojni konstruktor
2. Samostojni razvojni konstruktor
3. Konstruktor I

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje:

- pod 1.:
 — VII. stopnja zahtevnosti — dipl. ing. elektrotehnike
 — 4 leta delovnih izkušenj na področju zahtevnega projektiranja proizvodov
 — aktivno znanje enega tujega jezika
 — pasivno znanje enega tujega jezika
 pod 2.:
 — VII. ali VI. stopnja zahtevnosti — dipl. ing. elektrotehnike ali ing. elektrotehnike
 — 2 ali 4 leta delovnih izkušenj na področju projektiranja proizvodov
 — pasivno znanje dveh tujih jezikov
 pod 3.:
 — VI. stopnja zahtevnosti — ing. elektrotehnike-elektronike
 — 3 leta delovnih izkušenj na področju projektiranja proizvodov
 — pasivno znanje dveh tujih jezikov

Delovno razmerje bodo izbrani kandidati sklenili za nedoločen čas.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: Gorenje Elektronika široka potrošnja, Partizanska 12, 63320 Titovo Velenje. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku roka za prijavo na oglas.

ZAHVALA
Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in dedija

Ivana Škofleka

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so ga imeli radi, mu darovali cvetje in ga pospremili na zadnji poti.

Posebej hvala stanovalcem iz Stritarjeve 2., SSK Titovo Velenje ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujejo: vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame, babice in prababice

Angele Potočnik

roj. KLANČNIK iz Arnač.
roj. 9. 5. 1906, umrla 13. 1. 1989

Se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za darovano cvetje in izrečeno sožalje.

Posebno se zahvaljujemo družini Pačnik in Pletershek za nesebično pomoč, gospodinjico Antonu Jelenu in Milanu Pačniku ter gospodu župniku za opravljen obred in pevskega zboru Šentilj.

Žalujejo: hčerka Minka, sinova Franci in Drago z družinami in ostalo sorodstvo.

Zaradi manjšega obiska Kino v nezavidljivem položaju

Res samo videotehnika prazni kinematografe?

Precej organov se je v zadnjem času seznanilo z dopisom Kina Velenje, v katerem je predstavljena problematika kinematografije in občini Velenje in z dopisom, ki nosi naslov »izposojanje in predvajanje videokaset«. Med drugim Komite za družbene dejavnosti, Občinska konferenca SZDL, Občinski sindikalni svet in Občinska kulturna skupnost. S temi dopisi je želelo Kino Velenje opozoriti na to, da se delavci tega podjetja vse bolj borijo za goli obstoj, da so se znašli v ne preveč rožnatem položaju.

Obisk kinoobiskovalcev je padel na najnižjo točko v zadnjih petih letih. Če si je njihove predstave še leta 1983 ogledalo 218 400 ljudi, leta 1985 recimo 222 996, leto kasneje še nekaj več, jih je lani prišlo v kino samo še 122 957. Morda bodo zaradi tega tudi poslovno leto prvič zaključili z negativnim rezultatom, o tem da bi ustvarili kakršnokoli akumulacijo, pa tako ni misliti. In če se bo upadanje števila obiskovalcev kina še nadaljevalo, bodo delavci Kina Velenje prisiljeni zmanjšati ali celo ukiniti predstave v nekaterih kinematografih, pravijo.

KJE KINO VIDI VZROKE ZA UPADANJE ŠTEVILA OBISKOVALCEV?

Osnovni vzroki, ki jih za takšen položaj navajajo v Kinu so prvič: vedno večji obseg nezakonitega razmnoževanja, izposojanja in prodajanja videokaset ter predvajanja filmov preko video mreže v raznih organiziranih klubih in skupinah, ki za takšno dejavnost po zakonu dovoljenja ne morejo dobiti, torej ga nimajo.

Drugič, pišejo: k zmanjšanju kinoobiskovalcev veliko pripomore tudi kabelska televizija in videotehnika po domovih.

In še tretjič, če povzamemo: izredno povečani stroški poslovanja, zaradi česar so bili že lani prisiljeni zmanjšati število kinopredstav v Šoštanju, letos pa bodo ukiniteli tudi vse predstave v Domu kulture. Razen tistih seveda, ki jih bo finančno podprla kulturna skupnost.

»V Domu kulture je namreč obisk kinopredstav porazen, saj je ravno v samem središču mesta ta nelegalna dejavnost (video) najbolj razširjena,« pišejo v dopisu.

Zaključujejo pa: »Če se to vprašanje v občini Velenje v do glednem času ne bo uredilo in razčistilo, bomo primorani povsem prenehati z redno dejavnostjo. Tako bo enajst redno zaposlenih ostalo brez zaposlitve, občani občine brez kinematografa, vsi tisti, ki si ne morejo privoščiti video tehnike pa brez kinopredstav.« Od pristojnih organov zato terjajo, da ustrezno ukrepajo.

»USTREZNO UKREPATI« — KAKO?

Ne vem sicer, kaj imajo v mislih, ko pravijo, da je treba ustrezno ukrepati. A z malo zlobe lahko pomislim na kakšno zaplenbo videotehnike ali celo na prepoved prodaje videokorderjev in kaset Velenčanom, da bodo bolj hodili v kino.

Na takšno razmišljanje me navaja dopis, v katerem delavci Kina govorijo o izposojanju in predvajanju videokaset, nezako-

Razširjajočo distribucijo videokaset se ne da zaustaviti z administrativnimi posegi. Težaven položaj v katerem se Kino nahaja, pa naj se rešuje s fleksibilnejšim prilagajanjem novim tokovom, s kakovostno ponudbo, s specializiranimi programi.

Podobna stališča kot Komite za družbene dejavnosti so imeli na svoji seji tudi člani Sveta za kulturo pri Občinski konferenci SZDL, ki so to problematiko prav tako uvrstili na dnevni red.

titi vse krivde za nenehno zmanjševanje števila kinoobiskovalcev.

Vane Gošnik, ki zase pravi, da se nekoliko spozna na reproduktivno kinematografijo nekaj možnosti za izhod omenja — tehnično, gradbeno in vsebinsko posodabljanje projekcijskih dvoran; priprava filmskih programov, ki je pisana na kožo publiki s posebnimi interesi; omenja tudi možnost prodaje kinodvoran v zakup drugim organizacijam, ki razpolagajo s kreativnimi pro-

nitem kot pravijo. V nekaterih velenjskih gostinskih lokalih ba je predvajajo tudi poleg drugih, pornografske filme. Nihče od teh, ki jih v Kinu Velenje tudi naštejejo (tudi mi bi jih, pa nismo preverjali), pa nima zakonite pravice ukvarjati se s to dejavnostjo, ki je ni mogoče registrirati kot obrtno dejavnost.

No, pa me je bila res zloba, kajti v Kinu pravijo: »Zavedamo se, da videotehnika ne moremo in ne smemo zavirati, prav tako ne moremo ustaviti širjenja videokaset. Prepričani pa smo, da mora to steči drugače.«

Združene kinematografov Slovenije priporoča, da bi to prevzeli kinematografi, saj predvajanje filmov sodi v njihovo osnovno dejavnost, program pa naj bi nadzirala republiški programski svet.

KAJ MENI KOMITE ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI?

Problematico izposoje in predvajanja videokaset je uvrstila na dnevni red svoje januarske seje tudi Komite za družbene dejavnosti občine Velenje. Člani so menili, da težkega materialnega položaja Kina ne gre pripisati izključno razširjajoči se videotehniki; da je izposoja in predvajanje videokaset v Jugoslaviji v praznem pravnem prostoru (kar ni izrecno prepovedano pa je dovoljeno), da naj se za nelegalno opravljanje te dejavnosti poostri inšpekcijski nadzor.

A ROŽNATO NI NIKJER

Delavci Kina Velenje res niso v najbolj rožnatem položaju. Ne gre jim zavidati. A s podobnimi težavami kot pri nas, se srečujejo tudi druge v Sloveniji, najbrž pa tudi v Jugoslaviji. Čeprav je kinematografija dejavnost posebnega družbenega pomena, pa je njeno poslovanje in tudi položaj protisloven. Ni družbeno subvencionirana, deluje po tržnih načelih. Slednje pa tudi zelo težko, ker nima vpliva na odkup filmov.

Nekateri slovenski kinematografi se tem dejstvom, ki so objektivni, uspešno zoperstavljajo. Ne toliko s programsko politiko, ki jo skoraj v popolnosti narekujejo distributerji, kot z drugimi prijemi, komercialnimi, ki zaustavljajo beg publike iz kinodvoran. Verjetno pa ne tako, da želijo krivdo za svoj položaj naprti širjenju videotehnike in nezakoniti in nemoralni distribuciji videokaset. Saj je tudi trda erotika, ki jo recimo v petkovih poznih urah vrtijo v Kinu Velenje lahko nemoralna.

Ceprav nihče ne trdi, da izposojanje videokaset ne more biti problem. Lahko je. Recimo zato, ker naši posojevalci videokaset lastnikom filmov ne plačujejo avtorskih pravic. Pa tudi satelitske programe zaenkrat prav tako sprejemamo še na črno, ker tudi ta zadeva, podobno kot prejšnja, ni urejena na meddržavni ravni.

KAKO DRUGJE?

Videotehniki torej ne gre napr-

M. Krstič-Planinc

Obisk pri Krsnikovih in rejnici Sonji

»Le srčne starševske ljubezni ne moremo dati«

Rejništvo. Beseda, ki ima pri vsakem posamezniku drugačen prizvok in en sam smisel in pomen — plemenito in humano dejanje. V tem odnosu se prepletajo najrazličnejše usode otrok, lepi in težki trenutki, težave vseh vrst, pa veliko nesebičnega žrtvovanja. Za rejništvo vemo, pa ga tudi v resnici poznamo? Kakor kdo, zato ne bo odveč obisk pri Krsnikovih na Pobrežjih, kjer se je Rudiju in Mileni ter njunima Vesni in Damjanu pridružila Sonja. Rejnica. Najlaže bo, če priložnomo kar njim samim. Najprej Rudiju.

»Mineva deveto leto odkar je Sonja pri nas. Z bratom Matjažem sta ostala brez staršev, skupaj s socialno službo smo zato sorodniki poiskali najprimernejšo rešitev. Z ženo Mileno sva se takoj odločila, da vzameva Sonjo, ker pa se pri nas srečujemo s hudo prostorsko stisko, je Matjaž odšel k teti v Celje. Teh devet

socialnega skrbstva prvič poklicala na srečanje s predavanjem. Res je bil to koristen pogovor o stiskah in težavah odrasajočih otrok, o njihovem prehodu iz otroških v mladostniška leta, o pomoči otrokom v puberteti. Vsi smo izrazili željo, da bi se večkrat srečali, saj se rejniki doslej sploh nismo poznali. Še to smo predlagali, da bi na srečanje povabili tudi otroke, da bi tudi oni povedali svoje težave, mnenja, želje. Vsi vemo, da takemu otroku lahko nudimo vse, kljub vsej dobri volji in naporom pa jim ne moremo nadomestiti tiste prave, srčne starševske ljubezni. Ta pot je zelo težka, na vsak način pa se rejniki žrtvujejo zato, da bi se otroci postavili na lastne noge, da bi bili poštene in dobri.«

Sonja, Burger se piše, je vse mirno poslušala, strinjala se je in dodala: »Ko sem prišla na Pobrežje, sem se kar hitro vživela, navadila na nov dom. Že prej

Sonja, Rudi, Vesna, Milena in Damjan

let hitro mineva in tisti najtežji trenutki počasi tonejo v pozabo.

Ko sva se z ženo odločala, sva mislila, da bo to lahka naloga, pa ni bilo tako. Uvidela sva, da je to vendarle zelo zahtevno. Veliko smo se morali žrtvovati skupaj s Sonjo, da bi našli pravo pot, da bi Sonja odrasla in se znašla v življenju. Danes je stara 16 let in problemov ni več, razen tistih, ki jih narekujejo njena leta. Ker tudi midva z ženo nisva stara, bolj razumeva težave mladostniškega obdobja, lažje vse skupaj premoščamo.

Seveda jima je v precejšnji pomoči socialna služba občine Mozirje, ki je v zadnjih dveh letih napravila velik korak naprej, za skrbstvo je sedaj poskrbljeno veliko bolje, kot denimo pred sedmimi leti. »Res je, da ima družba premalo posluha za otroke brez staršev, pa če se še tako zavedamo splošnih denarnih zagat. Ne zdi se mi prav, da so v enakem položaju otroci brez staršev in otroci, ki so v rejništvu zato, ker imajo slabe starše. Z veseljem pa moram poudariti, da smo bili rejniki Zgornje Savinjske doline prijetno presenečeni pred dnevi, ko nas je skupnost

smo se poznali in z Vesno ter Damjanom smo se hitro spoprijateljili. Ščasoma smo se najbrž kdajpakdaj naveličali eden drugega, se skregali in celo stekli, pa smo se seveda hitro pobotali in vse je bilo spet v redu. Rudiju in Mileni pa včasih le preveč jezika. Vem, da se bom morala popobčati, če želim uspeti v življenju. Saj se skušam popraviti, pa ni vedno lahko. Hodim v 2. razred gostinske šole kuharske smeri. Nekaj težav je bilo v šoli na začetku, sedaj jih ni več in mislim, da bo tudi naprej vse v redu.«

Toliko sta povedala Rudi Krsnik in rejnica Sonja, seveda pa ima pri vsem tem veliko besedo tudi žena Milena: »Naj še jaz nekaj dodam. Teh osem let je zares hitro minilo. Veliko je bilo v tem času težkih trenutkov, še več lepih. Moja največja želja je, da bi Sonja prišla do kruha, da bi v življenju znala ceniti najin trud in najine napore, da bi bila takšna kakor sva jo in jo še vzgajava in učiva, da bi bila v redu dekle.« Najbrž ni treba k temu ničesar dodati, še manj odvzeti.

J. Plesnik

V kino — da ali ne?

O svojem obisku kinopredstav naj svoje povedo še tisti, ki so jim predstave namenjene. Ali Velenjčani res tako malo hodimo v kino?

Salko Karič: »Precejkrat sem v kinu. Najraje imam avanturistične filme in kriminalke in teh je v našem kinu precej. Tisti teden, ko delam dopoldne, sem v kinu vsaj enkrat. Včasih je v dvorani res malo gledalcev, kaj je vzrok temu pa ne vem. Cena vstopnice, je v kinu ob parku 3000 dinarjev, se mi ne zdi previsoka. In

kar se mene tiče, bom v kino še hodil.«

Milena Bukorovič: »Tu in tam še grem v kino, a res bolj poredko. Nazadnje sem bila pred letom dni. Danes pač prevladuje video. Kakšen dober film velikokrat dobiš prej na kaseti kot pa zaide v kino. Filme si izmenjujemo s prijatelji ali pa si jih sposodimo recimo v Standardu. Prednost videa je tudi v tem, da si film ogledaš, ko imaš čas. Morda bi šla v kino, če bi igral res dober

film, tak, ki ga drugače ne bi mogla dobiti.«

Marjana Kočnik: »Rada grem v kino. Obiskujem pa predvsem predstave v Kulturnem domu, kamor imam blizu. S tem, kakšen film igra me seznani sin, ki tudi rad hodi v kino. Posebno rada si ogledam kaj humorističnega. Nazadnje sem bila v kinu sredi decembra, ko je igral film z Bud Spencerjem.«

Igor Skaza: »Obiskujem 7. razred osnovne šole in s prijatelji grem rad v kino. Denar za vstop-

nico mi dajo starši. Nazadnje sem bil prejšnji teden in si ogledal Legendo o zlati ogrlici. O tem, kateri film igra, zvem iz Našega časa.«

Cvetka Žešlin: »V kinu nisem bila že vsaj sedem let. Prej pa sva z možem veliko hodila. Zakaj sedaj ne več? Ker me boljijo oči in glava. Bolj gledam televizijo in poslušam radio, oboje lahko izključim, ko mi ni všeč.«

(mkp. B. M.)

Slavko Karič, Milena Bukorovič, Marjana Kočnik, Igor Skaza, Cvetka Žešlin

Sklad stavbnih zemljišč

Nove parcele za gradnjo

Sklad stavbnih zemljišč občine Velenje namerava v letošnjem letu nadaljevati izdelavo urbanistične, geodetske, geomehanske in tehnične dokumentacije ter z evidenco stavbnih zemljišč.

V soseski Selo I je predvidena priprava in komunalna oprema zemljišč za gradnjo 62 družbenih stanovanj, zaključili pa naj bi tudi s komunalnim opremljanjem soseski Salek III. Na območju zazidalnega načrta Mlin in na drugih manjših parcelah, ki so na območju Titovega Velenja še predvidene za gradnjo, bodo začeli z odkupi stavbnih zemljišč. Podobno bodo storili tudi za območje zazidalnega načrta Šoštanj. V krajevni skupnosti Skale—Hrastovec predvidevajo odkup stavbnih zemljišč ter njihovo komunalno ureditev, za gradnjo

petnajstih individualnih stanovanjskih hiš.

Tam pa bodo, kot predvidevajo, tudi zaključili gradnjo ceste ter prečrpališča fekalnih voda.

V soseski Pohrastnik bodo sklenili urejanje nizkonapetostnega omrežja in javne razsvetljave ter uredili telefonsko omrežje. Z odkupom zemljišč za gradnjo stanovanjskih hiš bodo v tem letu začeli tudi v krajevnih skupnostih Gaberke, za Gradom v Starem Velenju ter v Šmartnem ob Paki, načrtujejo pa še prestavitve električnih vodov v Gaberkah.

Ta program seveda še ni v celoti usklajen, med letom pa ga bodo dopolnjevali še tudi z interesi posameznih investorjev.

(mz)